

**REFERAT
FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET**

**8. OKTOBER
OG
11. NOVEMBER 1987**

Fiskeridirektoratet

REFERAT FRA MØTE I REGULERINGSRÅDET 8. OKTOBER 1987.

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl. 10.00 til 14.00.

Følgende av rådets medlemmer møtte:

Fiskeridirektør Hallstein Rasmussen, formann
Assisterende fiskeridirektør Torben Foss
Disponent Kjartan Arctander, Norges Fiskarlag (sak 13/87 og 14/87)
Fisker Reidar Johansen, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Anton Leine, Norges Fiskarlag (sak 13/87)
Fisker Jon Fredrik Hjønnvåg, Norges Fiskarlag
Direktør Petter L. Fladmark, Fiskeriindustrien Landsforening (sak 13/87 og 14/87)
Direktør Kåre Bolstad, Fiskeindustriens Landsforening
Avdelingsleder Olav Bjørklund, Norsk Sjømannsforbund (sak 13/87 og 14/87)

Som observatører møtte:

Avdelingsleder Otto Gregussen, Norges Fiskarlag
Fung. ekspedisjonsjef Gunnar Kjønnøy, Fiskeridepartementet
Førstekonsulent Roald Paulsen, Fiskeridepartementet
Fiskeskipper Ole Strand, Norske Fabrikkskips Forening
Fiskerskipper Lars Mathias Otherhals, Fiskebåtredernes Forbund (sak 15/87)

Som sekretær for rådet møtte førstekonsulent Terje Løbach og konsulent Terje Halsteinsen.

Dessuten møtte:

Avdelingsdirektør Arthur Holm, Fiskeridirektoratet
Avdelingsdirektør Per L. Mietle, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef Peter Gullestad, Fiskeridirektoratet
Førstekonsulent Jørgen Borthen, Fiskeridirektoratet
Forsker Knut Sunnanå, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
Kontorsjef Arne Wåge, Fiskeridirektoratet
Seksjonsleder Egil Lekven, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef Sigbjørn Lomelde, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef Ove Midtun, Fiskeridirektoratet
Seksjonsleder Nils Torsvik, Fiskeridirektoratet
Seksjonsleder Lisbeth W. Plassa, Fiskeridirektoratet
Konsulent Willy Sørensen, Fiskeridirektoratet
Konsulent Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet
Konsulent Knut Rakvaag, Fiskeridirektoratet

Rasmussen åpnet møtet og spurte om det var noen merknader til innkallingen. Det var ingen merknader til denne. Han refererte deretter forslaget til sakliste som var følgende:

13/87 Regulering av fisket etter norsk arktisk torsk og hyse.

14/87 Spørsmål om regulering av seifisket nord for 62⁰ N.

15/87 Regulering av fangst av skjell ved Jan Mayen.

16/87 Eventuelt.

Saklisten ble godkjent.

SAK 13/87.

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK ARKTISK TORSK OG HYSE.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det heter:

Det har vært en betydelig nedgang i fangstene med konvensjonelle redskaper også i perioden etter Reguleringsrådet 24. juli 1987. I perioden fra uke 27 til uke 38 ble det i Norges Råfisklag med slike redskaper tatt kun 9.000 tonn i år mot vel 18.000 tonn i 1986.

Dette notatet presenterer statistikk for fisket hittil i 1987 og diskuterer prognose for hele året. Havforskernes foreløpige anbefalinger blir også presentert. Disse anbefalinger er unntatt for offentlighet.

Kvotereguleringene pr. 1.10.87.

For konvensjonelle redskaper ble som kjent alle kvotereguleringene opphevet etter møtet i Reguleringsrådet den 25. mai.

For trål ble totalkvoten økt fra 142.000 tonn til 152.000 tonn etter det nevnte møte i mai. Økningen ble gitt som et likt tillegg på 108 tonn til alle de ordinære stortrålere, og forholdsmessig økning til småtrålerne. Kvotene ble senere økt i juli/august. Økningen ble av Fiskeridepartementet fastsatt til totalt 20.000 tonn, og ble igjen gitt som likt tillegg til de ordinære stortrålere (215 tonn) og som forholdsmessig økning for småtrålere.

I stortrålgruppen er nå fartøykvotene:

Ferskfisktrålere	1.751 tonn
Rundfrysetrålere	2.008 tonn
Saltfisktrålere	2.008 tonn
Fabrikktrålere	2.408 tonn

For småtrålerne har en totalt utdelt ca. 36.000 tonn. Kvotene pr. fartøy varierer fra 21,4 prosent til 75 prosent av en ferskfisk-trålerkvote. Det er totalt 53 fartøy som deltar i fisket i småtrålergruppen.

Det er videre avsatt en ekstra kvote for spesielle behov. I torsketrålforskriftene heter det:

"Fiskeridirektøren kan fordele et kvantum på inntil 5.000 tonn torsk rund vekt, dersom det oppstår et spesielt behov for råstoff til anlegg i næringssvake distrikter."

Denne kvote er foreløpig ikke utdelt.

Fisket hittil i 1987.

Vi har mottatt statistikk for Norges Råfisklag og Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag fram til 20. september.

Tallene viser levering av torsk tatt nord for 62⁰ N:

NORGES RÅFISKLAG

Rund vekt	1986	1987
Torsk (inkl. skrei)	Pr. uke 38	Pr. uke 38
Konvensjonelle redskaper:	124.500	85.000
Trål:	<u>56.800</u>	<u>84.900</u>
Totalt:	181.300	169.900
	=====	=====

SUNNMØRE OG ROMSDAL FISKESALSLAG

	1986	1987
	Pr. uke 38	Pr. uke 38 ¹
Konvensjonelle redskaper:	3.700	4.500
Trål:	<u>18.600</u>	<u>19.700</u>
	22.300	24.200
	=====	=====

¹ Fangst i uke 38 er anslag.

Når det gjelder tallene fra Norges Råfisklag, er disse basert på ukestatistikk utkjørt av salgslaget. Direktoratets sluttseddelstatistikk viser pga. etterslep m.v. i tallene høyere tall for NRL (ca. 5 000 tonn) i perioden januar - juli 1987. Sommert med SRF blir tallet da 199.100 tonn for pr. 20.9.1987 mot 205.600 tonn i tilsvarende periode i 1986. En har da plusset på 2.000 tonn for 1986 som utgjorde tilsvarende data-avvik dette år.

For å anslå totale fangster pr. 20. september, må en også legge til ikke-bokførte trålfangster av filet og saltfisk. Pr. 20.9.1987 er dette anslått til 11.000 tonn, mens tallet pr. 20.9.1986 var 4.000 tonn. Anslagene er basert på ukeoppgaver fra Norske Fabrikkskips Forening. Sogn og Fjordane Fiskesalgslag har videre tatt ca. 800 tonn i perioden 1.1.-20.9., det samme nivå begge årene.

Dette gir følgende totalsituasjon (anslag):

Tonn rund vekt	Pr. 20.9.1986	Pr. 20.9.1987
Konvensjonelle redskaper:	129.600	93.700
Trål:	<u>80.800</u>	<u>117.200</u>
Totalt:	210.400	210.900
	=====	=====

Totalfangsten pr. 20.9. er altså svært lik for de to årene. Fangst med konvensjonelle redskaper viser imidlertid en nedgang på 28%, mens trålerne har økt med 45%.

Prognose for 1987.

Nedenfor er det gitt en prognose for hele 1987 dersom kvotene for trålerne ikke endres.

a) Konvensjonelle redskaper.

I perioden 20.9.-31.12.1986 ble det tatt ca. 25.000 tonn med konvensjonelle redskaper. Selv med 30 prosent økning i det konvensjonelle torskefisket resten av året, vil oppfisket kvantum for det konvensjonelle fisket ikke nå opp i mer enn 32.500 tonn i perioden 21.9.-31.12. og 126.200 tonn på årsbasis.

b) Trålere.

Fabrikktrålerne har pr. 12.9. tatt vel 18.000 tonn torsk av totale tildelte kvoter på 22.900 tonn. Dette utgjør 79%. Det antas at fabrikktrålerne vil disponere det tildelte kvantum fullt ut.

Saltfisktrålerne, som nå i hovedsak produserer filet, har utdelte kvoter på vel 16.000 tonn. I mangel av oppdatert fartøystatistikk

anslås at også denne gruppe hittil har disponert 75-80%, som svarer til vel 12.000 tonn pr. 20.9. Også denne fartøygruppe vil kunne ta totalkvotene på årsbasis.

Rundfrys- og ferskfisktrålerne har utdelte kvoter som totalt utgjør vel 102.000 tonn. Ifølge oppgaver fra Norske Trålerrederiers Forening har disse trålerne gjenstående ca. 26.600 tonn pr. 25.9.

For å få sammenliknbare tall pr. 20.9. har vi beregningsmessig økt gjenstående kvoter til 27.500 tonn. Bortsett fra noen få trålere vil alle i gruppen kunne benytte årskvotene. Beregnet årskvantum settes til 101.000 tonn.

Småtrålerne har totalt utdelt 36.000 tonn på årsbasis. En mangler ajourførte fartøydata pr. 20.9. Totalberegninger på grunnlag av data fra salgslagene tyder på at årskvantum vil kunne utgjøre i størrelsesorden vel 25.000 tonn.

Totalt sett vil trålergruppene dermed kunne nå det kvantum på ca. 165.000 tonn. En har da holdt utenom eventuelle tilleggskvoter, også det allerede avsatte kvantum på 5.000 tonn til næringssvake distrikter.

Under diskusjonen i Reguleringsrådet den 25. mai ble utkast av torsk totalt for alle redskap anslått til ca. 10.000 tonn. Det er fortsatt Fiskeridirektørens oppfatning at dette kvantumet må belastes den norske kvoten.

De ovennevnte forutsetninger vil gi et totalkvantum for 1987:

Trål	165.000 tonn
Konvensjonelle redskaper	126.200 tonn
Utkast	<u>10.000 tonn</u>
Totalt	301.200 tonn.

Ut fra dette maksimumsanslag vil det altså gjenstå 40.800 tonn av den norske kvoten dersom trålerkvotene ikke økes.

ICES arbeidsgruppe.

Vedlagt sakspapirene følger en orientering om rapporten fra arbeidsgruppen i ICES som hadde møte i slutten av september.

Tilråkningene fra arbeidsgruppen er som nevnt innledningsvis foreløpig og derfor unntatt for offentlighet. Dersom de besluttende organer i ICES slutter seg til vurderingene fra arbeidsgruppen, kan situasjonen for norsk-arktisk torsk beskrives i følgende hovedpunkter:

- I 1987 vil det fangstnivå på 545 tusen tonn som arbeidsgruppen har anslått totalfangsten til i år (eksl. kysttorsk) svare til F-verdi på 0,8. Dette er mye høyere enn antatt for et år siden.
- Med en totalfangst (eksl. kysttorsk) på 545 tusen tonn i 1987, 530 tusen tonn i 1988 og 530 tusen tonn i 1989 vil en være nede på Fmax-nivå i 1989.
- I havforskernes beregninger er det for norsk fisdke lagt inn 290 tusen tonn norsk-arktisk torsk og 20 tusen tonn kysttorsk i 1987.
- Fra og med 1988 vil gytebestanden øke sterkt. Det er imidlertid uvisst om tilgjengeligheten av skrei vil bli slik at skreifisket øker i samsvar med bestandsøkningen.

Hva bør gjøres nå?

Fiskeridirektøren vil, på bakgrunn av de nye signalene fra havforskerne, be Reguleringsrådet vurdere følgende hovedspørsmål:

- a) Skal trålkvotene økes ytterligere?
- b) Tildeling av den allerede avsatte "distriktskvote" på 5.000 tonn."

Leine påpekte at forskerne tidligere hadde sagt at man måtte være varsom og at utviklingen ikke var som forventet. Han spurte om forskerne kunne si noe mer om situasjonen.

Sunnanå sa at arbeidsgruppen hadde beregnet at en fangst på 530.000 tonn ville gi et gunstig langtidsutbytte. Dette innebærer en viss reduksjon i kvantumet i forhold til tidligere. Det hadde vært en viss metodemessig utvikling og han regnet med at disse tallene var mer korrekt enn tidligere. Han sa at det fiskes først og fremst på rekrutter og at dersom man lot en 4-åring leve til den ble 5-åring ville vektøkningen være på ca. 50%. Dette vil med andre ord medføre 50% mer til neste høst. Han opplyste videre at kvoten er basert på 40.000 tonn kysttorsk og at alt i alt gjenstår bare 20.000 tonn av kvoten på norsk-arktisk torsk. Han så det som en fordel om dette kunne spares til neste år.

Rasmussen spurte om disse betraktningene ville få innflytelse på anbefalingen for neste år.

Sunnanå antok at disse opplysningene ikke ville tilflyte ICES.

Han

mente at det var snakk om små mengder i dette bildet, men at vi bør være oppmerksom på tallene.

Leine mente at dette med kysttorsk ikke skulle bety noe beregningsmessig. Han var enig med Sunnanå og mente at regnestykket er dystreere enn tidligere antatt. F. er nå 0,8, mens vi regnet med 0,52. Det ligger imidlertid an til økning utover høsten og han ønsket å øke trålkvoten dersom det er rom for det. Han mente at det nå var rom for å refordele den småtrålerkvote som ikke er utnyttet. Der ligger 10.000 tonn. Videre har vi en

distriktskvote som kan utdeles så fort som mulig. Spørsmålet om ytterligere økning bør utsettes til midten av november når ICES er ferdig med behandlingen. Da kan diskusjonen tas på et sikrere grunnlag.

Strand sa at utgangspunktet er at kvoten skal tas. Han opplyste videre at både fabrikk- og saltfisktrålerne bare har små filetkvantum igjen.

Arctander mente det var fornuftig å foreta en oppsummering i midten av november. Han sa videre at det er fartøy innen enkelte grupper som ikke tar kvotene og at det må foretas en intern refordeling.

Fladmark konstaterte at et uttak på 600.000 tonn i 1988 og 1989 gir F max i 1990. Han påpekte at det var foretatt en fordeling internasjonalt og at vi nå sitter med et restkvantum som følge av feildisponeringer. Vi leter nå etter grunner for ikke å ta kvoten. Han mente å kunne konstatere at det ikke er noe biologisk grunnlag for å spare restkvoten. Han sa videre at det var meningsløst å spare norsk fisk som går tilbake til en felles fordeling. Vi kan ikke på alvor diskutere å spare den norske kvoten. Han var litt forbauset over Norges Fiskarlag som tidligere hadde ment at kvoten skulle tas. Han mente at industrien har gått dårlig og at det ikke vil bli forstått at den norske kvoten skal begrenses. Han sa at å vurdere dette i november blir for sent og at vi ikke greier å ta kvoten selv med fritt fiske. Vi må ta beslutningen nå og det må bli adgang å fiske innenfor totalkvoten.

Rasmussen spurte om det var fartøy som var gått i bøyene på grunn av oppfisket kvote.

Fladmark svarte at fartøyene har spart kvote.

Leine sa at det var umulig å se den katastrofen som ville ramme Finnmark ved å vente. Han mente at saken burde utsettes til i

november.

Strand sa at kvoten må fordeles nå for å kunne planlegge.

Fladmark sa - under henvisning til en bemerkning om at trålerne allerede hadde gjort det godt i år - at Reguleringsrådet ikke har noe å gjøre med inntektsfordelingen. Han opplyste at landsiden har hatt lite å gjøre og at det er ingen argumenter som skulle tilsi at kvoten ikke skal tas.

Kjønnøy spurte forskerne om hva som ville skje dersom kvoten blir tatt. Videre hadde han konstatert at det i Fiskeridepartementet var kommet en rekke henvendelser fra småtrålere som hadde nådd taket. Han spurte også om hva som er den reelle råstofftilgangen utover høsten. Han opplyste videre at 5.000 tonn var avsatt for å ha noe i beredskap og at en eventuell kvoteøkning måtte komme uavhengig av dette.

Sunnanå sa at dersom vi når F max i 1989 gir dette stor gevinst i 1990. Han sa videre at et konstant uttak vil medføre at vi ikke når F max før i 1990. Det er altså ikke snakk om mer enn ett års utsettelse.

Borthen sa at den totale trålkvote er på 172.000 tonn pluss 5.000 tonn som er avsatt til fordeling dersom det skulle oppstå behov for råstoff i næringssvake distrikter. Det er imidlertid utdelt 177.000 tonn allerede som skyldes en overfordeling i småtrålergruppen. Vi regner med at 165.000 tonn av de tildelte kvoter blir tatt. Når det gjelder småtrålerne er det store usikkerheter og det er riktig som Kjønnøy sier at enkelte har nådd taket. Andre fartøy har imidlertid ikke tatt noe.

Fladmark sa at man har vært innstilt på å ta kvoten. Kystflåten har hatt fritt fiske, mens trålerne er begrenset mer enn nødvendig. Han mente at prognoserekken med 600.000 tonn og F max i 1990 var tilfredsstillende. Han sa videre at tilgangen av råstoff til industrien i Finnmark var katastrofal i 1. halvår, men at

situasjonen hadde vært vesentlig bedre i løpet av sommeren. Det har vært godt hysefiske, men disse fangstene er mindre populære. Mange trålere har spart på torsken, mens andre tilnærmet har tatt kvoten. Det synes å være bra interesse for banklinefisket i høst, men han kunne ikke si om fangstene vil gå til fersk levering eller salting. Han opplyste at det dessuten har vært bra med sei og at det derfor ikke lenger var helsvart i Finnmark. Han mente at det var annerledes lengre syd, og at de nok hadde vært avhengig av trålfisk. For resten av høsten og vinteren vil Finnmark være helt avhengig av leveranser fra trålerne og han kunne ikke forstå at ikke den norske kvoten kunne fiskes opp.

Mietle spurte Sunnanå om ikke det forhold at kvoten er basert på 40.000 tonn kysttorsk mens det i beregningene er lagt inn 20.000 tonn i realiteten innebar at full kvoteutnyttelse ville medføre et overfiske på 20.000 tonn av kvoten på norsk-arktisk torsk.

Sunnanå repliserte at dette var riktig.

Gullestad viste til at det var Norge som hadde presset opp TAC. Sovjet ønsket å nå F.max i 1987, men Norge hadde fått de med på en gradvis nedtrapping mot 1989. Han trodde derfor ikke Sovjet ville være med på å legge opp til 600.000 tonn. Hadde vi visst det vi nå vet ville vi ikke ha presset kvoten så høyt. Han viste ellers til Sunnanås gevinstbetraktninger også at det lå penger å hente i å vise forsiktighet.

Leine mente at linebåtene bare ville la den største fisken gå til salting, slik at en kunne forvente store landinger av ferskfisken fra disse. Dersom en skulle legge til grunn Kjønnøys betraktninger for utdeling av distriktskvoten på 5.000 tonn ville denne trolig ikke bli utdelt. Han fastholdt at kvoten nå burde økes med 15.000 tonn. Dersom Norges Fiskarlag sitt opplegg ikke lot seg gjennomføre sa han seg villig til å være med å finne andre løsninger.

Kjønnøy presiserte at 5.000 tonn var avsatt til å dekke spesielle

behov i næringssvake distrikter. Dersom slike behov ikke oppsto ville kvoten ikke bli utdelt.

Fladmark sa seg sterkt uenig i en slik betraktningsmåte.

Arctander sa at det ikke var meningen på forrige møte i Reguleringsrådet at kvoten på 5.000 tonn ikke skulle fiskes. Dersom en nå la til grunn 15.000 tonn så burde 5.000 tonn gå til fartøy som leverte direkte til land, mens 10.000 tonn ble avsatt til den øvrige flåten. Dette ville gi fiske til midten av november. Innen denne tid vil det være mange fartøy som ikke får tatt sin kvote. En fikk da summere opp og eventuelt refordele.

Foss repliserte til Fladmark at en full kvoteutnyttelse medfører et overfiske på 20.000 tonn av kvoten på norsk-arktisk torsk. Han spurte om dette påvirket hans vurdering.

Fladmark sa at dette ikke var så nøye på det tidspunkt bestanden var på tur nedover. Vi overfisket da kvoten. Han mente at vi kommer til å spare fisk uansett.

Leine ville stå på de 15.000 tonn han hadde foreslått tidligere og at dette måtte fordeles etter opprinnelige kvotenøkler.

Bjørklund sa at vi må skille mellom norsk-arktisk torsk og kysttorsk. Det gjenstår 20.000 tonn av kysttorsk kvoten.

Sunnanå sa at en F på 0,80 i 1987 er den høyeste vi har hatt. Han påpekte at F max ligger på 0,35. Da vi tillot overfiske tidligere var fisketrykket mindre.

Gregussen sa at situasjonen ikke er ulik den som ofte forekommer på sildesektoren. Forventningene slår ikke til og det korrigeres for det som ikke blir tatt. Han spurte om det blir gjort noe med småtrålere med reke-trålkonsesjon som har nådd i taket.

Johansen spurte Kjønnøy om vi kan bruke de 5.000 tonn som er

avsatt til senere fordeling. Vi hadde regnet med disse i anbefalingen om en refordeling av 15.000 tonn.

Kjønnøy sa at Reguleringsrådet skal gi statsråden tilrådsninger og han konstaterte at anbefalingen fra Norges Fiskarlag på 15.000 tonn inkluderte de 5.000 tonn som allerede er avsatt.

Gullestad sa at forslaget egentlig bare innebærer en refordeling innenfor den totale trålkvoten på 177.000 tonn.

Flademark konstaterte at standpunktet altså var at vi skal ta opp det som allerede er tildelt. Han foreslo et fritt fiske for flåten som leverer til landanleggene og mente at vi allikevel ikke kommer til å ta kvoten.

Bjørklund repliserte at Flademarks forslag innebærer at intet går til fabrikkskipene.

Johansen påpekte at det i anslaget var beregnet et utkast på 10.000 tonn. Han mente dette kvantumet måtte være mye høyere da utkast har foregått kontinuerlig.

Bolstad spurte Leine om en refordeling nå på 15.000 tonn forutsatte at det skulle vurderes en ytterligere refordeling i november.

Leine svarte bekreftende på dette.

Bolstad repliserte at utsettelse også var gjennomgangstema på siste møte. Uenigheten går på når det skal tas endelig standpunkt. Han spurte videre om Norges Fiskarlag fortsatt mener at hele kvoten skal tas.

Leine svarte at dette er utgangspunktet, men at det må tas hensyn til hva arbeidsgruppen i ICES kommer frem til. Resultatet kan bli ingen økning.

Rasmussen sa at han sto på standpunktet om at kvoten skal tas. Her ligger det innebakt et kvantum norsk-arktisk torsk som ikke blir tatt. Dersom vi vil ha en kvote på 600.000 tonn i 1988 ligger det inne at 15.000 tonn ikke blir fisket i år. Spørsmålet blir da om vi skal legge denne belastningen ensidig på Norge og fordele de sparte 15.000 tonn med andre nasjoner. Hans svar var ja. Han syntes vi skulle tenke litt på historien og at det totalt har vært fisket 500.000 tonn mer enn vi har hatt kvote til. Spørsmålet blir da hva vi gjør nå. Det er avsatt, men ikke fordelt 5.000 tonn. Videre vil ca. 7.000 tonn av tildelte kvoter ikke bli tatt. Dette gir totalt 12.000 tonn. Erfaring viser at ikke alt vil bli fisket og han var villig til å legge inn en overfordeling og refordele totalt 15.000 tonn. Han sa at vi har fått indikasjoner fra forskerne om at noe må spares, men han var beredt til et nytt møte i november.

Arctander sa at de allerede avsatte 5.000 tonn måtte fordeles på den flåten som leverer til industrien i land. 10.000 tonn fordeles flatt på den øvrige flåte og småtrålerne bør få en prosentvis andel lik den disse trålerne har i dag.

Leine sa at fordelingen må skje etter opprinnelig nøkkel.

Rasmussen antydte at kvantumet burde fordeles flatt på alle trålerne, både store og små.

Fladmark foreslo at 20.000 tonn burde refordeles nå.

Arctander var enig i et kvantum på 15.000 tonn og dette burde fordeles flatt på alle stortrålerne og med en prosentvis andel til småtrålerne.

Borthen antydte en løsning som gikk ut på at ingen småtråler skulle få et tillegg som var mindre enn 50% av tilleggskvantumet til en stortråler.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å refordele 15.000 tonn.

2 representanter (A. Leine og O. Bjørklund) stemte for en fordeling etter faktorene 1,00 til ferskfisktrålere, 1,18 for rundfrys- og saltfisktrålere og 1,46 for fabrikkskip, mens småtrålere skulle få en prosentvis økning lik den andel fartøyet har i dag av en ferskfisktrålerkvote. 7 representanter (H. Rasmussen, T. Foss, J. F. Hjørnevåg, R. Johansen, K. Arctander, K. Bolstad, P. L. Fladmark) gikk inn for en flat fordeling på stortrålerne og en prosentvis andel til småtrålerne lik den andel det enkelte fartøy i dag har av en ferskfisktrålerkvote. Minste tilleggskvantum til den enkelte småtråler skulle dog ikke være mindre enn 50% av tillegget for en ferskfisktråler. Flertallets forutsetning var at denne fordelingen ikke får konsekvenser for fordelingen i 1988.

NORSKE TRÅLERREDERIERS FØRENING

(TILSLUTTET NORGES FISKARLAG)

FISKERIDIREKTORATET
09704 28 SEP 87

TELEFAX

Fiskeridirektøren
postboks 185
5001 BERGEN

8301 Svokær, 25. september 1987
AM/rs

Postboks: Postboks 185, 5001 Svokær
Telefon: 0970 10 000 - 14 000
Telefax: 0970 10 000
Telegram: Fiskeridirektoratet
Sveiver: 0970 10 000

Att.: Modulf Overvik

REST TORSKEKVOTE FERSKFISK-/RUNDFRYSETRÅLERE
PR. 25/9-87

Det vises til telefonsamtaler i ovenstående forbindelse.

I brev 22. ds. er våre medlemmer som representerer 48 ferskfisktrålere og 4 rundfrysetrålere anmodet om telefonisk å gi oppgave over restkvote torsk pr. idag. Samtlige rederier har avgitt slik oppgave. Videre er beregnet restkvote for 3 ferskfisktrålere som ikke er medlemmer av foreningen ("T. O. Senior", "Sørvær" og "Chrystal") i gjennomsnitt av de øvrige ferskfisktrålere (48). Følgende restkvantum torsk rund vekt pr. 25/9-87 fremkommer:

51 ferskfisktrålere	:	24.774 tonn
4 rundfrysetrålere	:	<u>1.842 tonn</u>
Totalt	:	<u>26.616 tonn</u>

Etter våre beregninger er det i 1987 fordelt følgende kvotekvantum til de samme fartøyer:

FISKEFRIKONTORATET
09704 28. SEP 87

Ferskfisktrålerne	:	92.513 tonn
Rundfrysetrålerne	:	<u>8.032 tonn</u>
Tilsammen		<u>100.545 tonn</u>

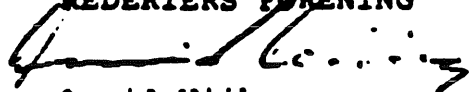
Total restkvote disse fartøygrupper er ca 26 % av fordelt torskekvote.

Det er relativt store variasjoner mellom de enkelte rederier og fartøyer. Dette går bl.a. på fartøyer som også har røkekonsesjon, på rederier som har lagt opp trålfiske på helårsbasis (industriråstoff) og derved spart på kvoten og på rederier som har prioritert økonomien ved et mer intensivt torskefiske.

Det gjennomsnittlige restkvantum pr. tråler er 484 tonn torsk rund vekt. Dette tilsvarer sleyd/hodekappet vekt med 346 tonn. Kvantumet representerer ca 55 driftsdøgn.

Eventuell tilleggskvote til trålerne vil gi mulighet for de fleste trålere til et sterkere torskefiske enn hittil.

Med hilsen
FR. NORSKE TRÅLER-
REDERIERS FORENING

Arvid Wiik
gen. sekr.

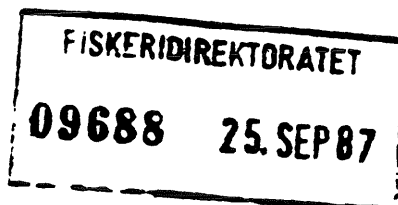
Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt

NORDNESPARKEN 2
POSTBOKS 1870 - 5011 NORDNES (BERGEN)
TELEGRAMADRESSE: HAVFORSKING
TELEX: 42 287 OCEAN N
BERGEN, NORGE

BERGEN 25. sept. 1987
CENTRALBOKS 287 00

J. NR. Utg./87 ON/jp
(LES OPPGITT VED SVAR)

Fiskeridirektøren
Her

BESTANDSVURDERINGER NORSK-ARCTISK TORSK OG HYSE.

Arbeidsgruppen under ICES har nylig vurdert bestandene av torsk, hyse, sei, uer og blåkveite. Hovedresultatene er:

Torsk

Rekrutteringen fra 1983-årsklassen og senere årsklasser er lavere enn tidligere antatt. Fiskedødeligheten i 1987 er høyere enn tidligere antatt. Prediksjoner og fangstprognoser med en antatt fangst i 1987 på 545 tusen tonn (Kvoten er 560) viser:

1988		1989		1990	
F	C	F	C	F _{max}	C
0.60	600	0.44	600	0.36	600
0.51	530	0.36	530		

(F er fiskedødelighet og C er fangst i tusen tonn)

Utkast er ikke lagt inn i beregningsgrunnlaget, og ethvert utkast vil medføre at fangstene ved gitte fiskedødeligheter blir mindre.

Gytebestanden vil øke sterkt fra og med 1988, 600 tusen tonn i 1988 til 1200 tusen tonn i 1990.

For å sikre at målsettingen om F_{max} i 1989 evt. 1990 blir nådd bør totalkvoten for 1988 ligge under 600 tusen tonn.

Hyse

Rekrutteringen fra 1983- og senere årsklasser er litt lavere enn tidligere antatt. Antatt fangst i 1987 er 210 tusen tonn, fiskedødeligheten er 0.31.

Prediksjoner og fangstprognoser viser.

FISKERIDIREKTORATET
09688 25.SEP87

	1988		1989	
F	C	F	C	
0.31	240	0.31	200	

Gytebestanden øker.

Utkast er ikke med i berekningene, men vil ha samme effekt som for torsk.

Sei

Forventet fangst i 1987 er 70 tusen tonn. Fiskedødeligheten i 1987 er betydelig lavere enn i tidligere år. Bestanden er i vekst. Gytebestanden øker.

Samme fiskedødelighet i 1988 som i 1987 vil gi 83 tusen tonn i 1988.

Snabeluer

Bestanden er sterkt redusert. For 1988 må det påregnes et fangstkvantum som er av størrelsesorden 10 tusen tonn.

Uer

Kvantumet for 1988 bør kunne bli omlag som de siste par år.

Blåkveite

Kvantumet av i 1988 bør kunne bli omlag som i 1986.

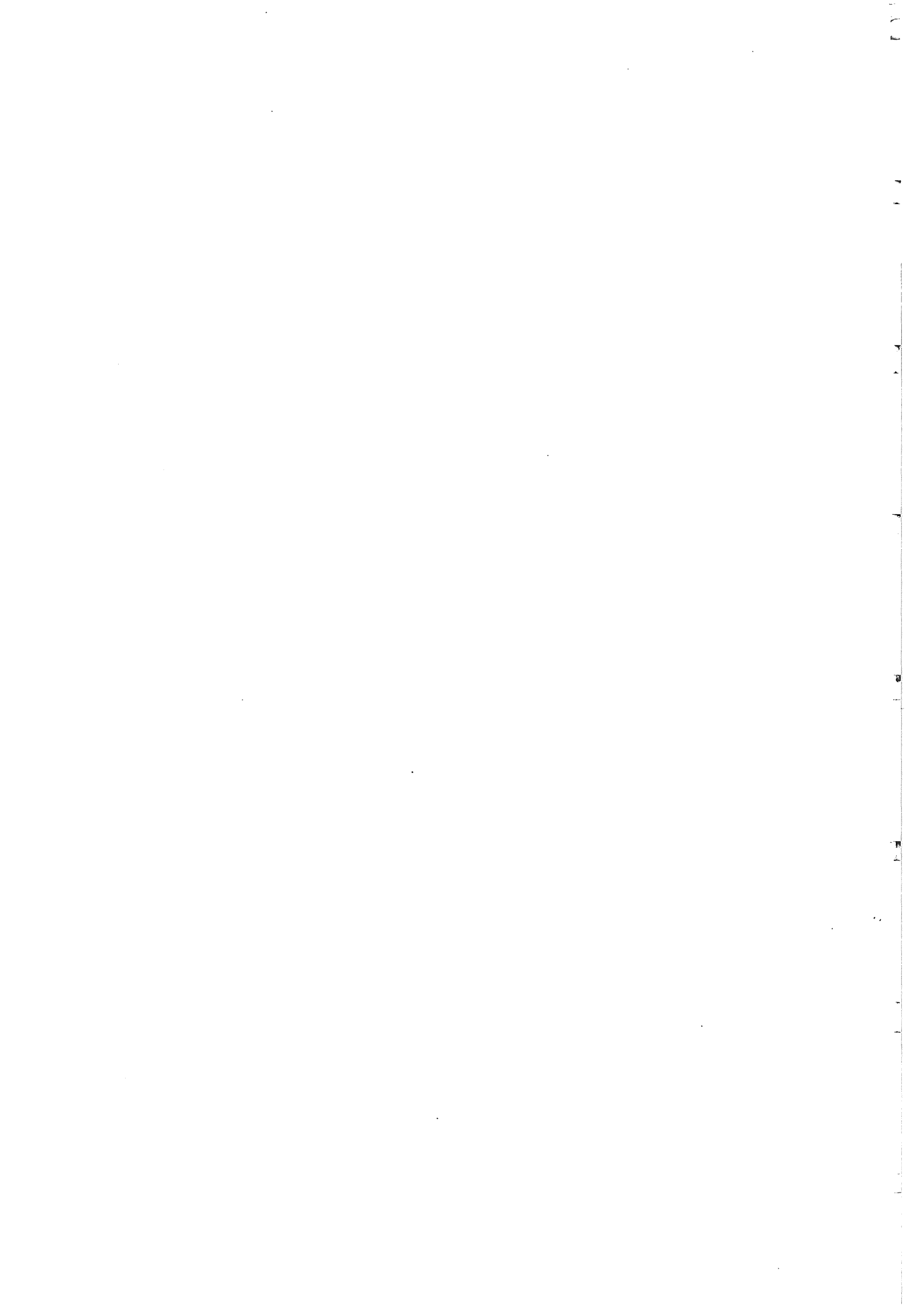
Generelt.

1. Reduksjonen i bestanden av snabeluer er viktig fordi denne arten tradisjonelt byttes mot torsk med Sovjet.
2. Det tas forbehold om at disse resultatene ikke har vært gjennom ACFM.

Østvedt og Nakken er på ICES-årsmøte fram til 10 oktober. Forsknings- sjef Hylén kan om nødvendig gi nærmere redegjørelser om det ovenstående.

Med hilsen
Odd Nakken
Odd Nakken

Kopi: Hylén, Jakobsen

SAK 14/87.ORIENTERING OM FISKET ETTER SEI NORD FOR 62⁰ N I 1987.Rasmussen viste til saksdokumentene der det heter:1. Fisket i 1987.

På Reguleringsrådets møte i desember i fjor var det enighet i rådet om at det norske seifisket nord for 62⁰ N ikke skulle overstige 84 tusen tonn. Fiskeridirektøren skulle følge utviklingen i fisket, og vurdere reguleringstiltak dersom utviklingen tilsa det.

Det ble orientert om årets seifiske på Reguleringsrådets møte i juni. Rådet tok Fiskeridirektørens orientering til etterretning, som konkluderte med at fangstutviklingen til da ikke ga grunnlag for konkrete reguleringer av fisket, og at Fiskeridirektøren fortsatt skulle følge utviklingen i fisket.

I tabell 1 nedenfor er det gitt en oversikt over oppfisket kvantum fordelt på redskap ved utgangen av august i 1985, 1986 og 1987.

TABELL 1.

FANGST I TUSEN TONN RUND VEKT. FORELØPIGE TALL.

	Pr. utg. aug. 1985	Pr. utg. aug. 1986	Pr. utg. aug. 1987
Not	22,4	3,8	16,5
Garn	9,6	9,1	14,9
Trål	33,2	27,3	16,0
Andre	8,4	5,2	6,1
Totalt	73,6	45,4	53,5

Som det framgår av tabellen har alle redskaper med unntak av trål økt sin fangst i 1987 i forhold til året før. Særlig har notfisket tatt seg opp, og fangstkvantum er vel 12,5 tusen tonn større enn på samme tid i fjor, men nesten 6 tusen tonn under kvantum pr. utgangen august i 1985. Seifisket med garn har også hatt en markert økning, både i forhold til fisket i 1985 og 1986. Trålerne har redusert sin innsats i seifisket, hovedsaklig på grunn av de økte torskekvotene, og har halvert sitt fangstkvantum fra 1. januar til utgangen av august i 1987 sammenlignet med samme periode i 1985.

2. Prognose for 1987.

Som en bakgrunn for å gi en prognose for 1987, har vi i tabell 2 nedenfor gitt en oversikt over årsfangsten av sei og fangsten fra 1. september til 31. desember fordelt på redskap i årene 1984-86.

TABELL 2.

SEI NORD 62⁰ N. 1984 - 1986.

TOTALFANGST, FANGST SEPTEMBER - UTG. DESEMBER.
FORDELT PÅ REDSKAP. TUSEN TONN RUND VEKT.

Redskap	1984		1985		1986	
	Total	1.9.-31/12	Total	1.9.-31/12	Total	1.9.-31/12
Not	36,3	15,8	31,1	8,7	7,9	4,1
Garn	23,6	9,8	14,6	5,0	12,3	3,2
Trål	79,6	24,5	46,7	13,5	38,0	10,7
Annet	13,3	4,9	11,5	3,1	7,8	2,6
Sum	152,8	55	103,9	30,3	66,0	20,6

Notfisket etter sei tok seg i år kraftig opp i juli og august etter et svært dårlig fiske i 1. halvår. Fisket har i hovedsak foregått utenfor Finnmark i området øst for Honningsvåg. Seifisket med not i dette området har vanligvis hatt en toppsesong i perioden august - oktober.

Innhentede opplysninger fra Norges Råfisklag tilsier et notkvantum for september på ca. 10 tusen tonn. Av tabell 2 ser en at notfangsten av sei i de fire siste månedene av året har variert mellom 15,8 tusen tonn og 4,1 tusen tonn. På grunn av at det fortsatt er store kvanta med låssatt sei som enda ikke er levert, og at notfangsten i gode år fra oktober og ut året har utgjort over 10 tusen tonn, vil vi for inneværende år anslå notkvantumet fra september og ut året til å ligge mellom 15 - 20 tusen tonn.

Når det gjedler seifisket med garn, har det variert mellom vel 3 tusen tonn i 1986 og snaut 10 tusen tonn i 1984 i perioden fra september og ut året. I prognosen for 1987 vil vi legge dette intervallet til grunn.

Som nevnt har trålerne redusert sitt fiske etter sei de siste årene. Viser trålfisket etter sei den samme relative nedgang fra september og ut året som for årets første 8 måneder, vil kvantumet for den siste perioden utgjøre ca. 6 tusen tonn. Samme kvantum som i fjor gir ca. 10 tusen tonn.

Av andre redskaper er juksa det viktigste i en kvantumsmessig sammenheng. Fra 1984 til 1986 har seifangstene i årets fire siste måneder variert mellom 3 - 5 tusen tonn. Vi vil anta at det også vil ligge innenfor denne rammen for 1987.

Dermed skulle en prognose for 1987 gi:

Redsk.	Fangstkvantum Pr. 31. aug.	Anslag fangstkvantum 1. sept. - 31. des.	Prognose
Not	16,5	15 - 20	31,5 - 36,5
Garn	14,9	3 - 10	17,9 - 24,9
Trål	16,0	6 - 10	22,0 - 26,0
Annet	6,1	3 - 5	9,1 - 11,1
Sum	53,5	27 - 45	80,5 - 98,5

Avrundet vil en prognose for 1987 gi 80 - 100.000 tonn. Usikkerheten er særlig knyttet til utviklingen i not- og garnfisket. Prognosen indikerer at det avsatte kvantumet til norsk fiske på 84.000 tonn vil kunne bli overskredet dersom det ikke iverksettes reguleringstiltak.

Fiskeridirektøren ber reguleringsrådet om synspunkter på reguleringstiltak og en eventuell iverksettelse av disse i seifisket nord for 62⁰ N."

Arctander sa at det foregår et minimalt trålfiske på sei. Han mente fisket burde stoppes dersom vi når 84.000 tonn.

Rasmussen sa at han hadde opplysninger om at det foregikk et relativt omfattende trålfiske etter sei på Tromsøflaket.

Arctander nevnte at dette måtte være galt og sa at fisket generelt var dårlig.

Gregussen sa at salgslagenes prognoser ligger like i overkant av 82.000 tonn og altså i nederste ende av de prognoser som Fiskeridirektoratet bruker.

Reguleringsrådet tok orienteringen til etterretning og det var enighet om å vurdere saken på nytt i november.

15/87.

REGULERING AV FANGST AV SKJELL VED JAN MAYEN.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det heter:

1. Generelt.

Haneskjellsundersøkelsene som blir foretatt av Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt i samarbeid med Universitetet i Tromsø tar sikte på å kartlegge skjellforekomstene ved Jan Mayen og i Svalbardsonen med hensyn til utbredelse, bestandsstørrelse og populasjonsbiologi, for på lengre sikt å kunne beregne langtidsutbytte for de enkelte bestandene.

Forskerne har for Svalbardsonens vedkommende uttalt at en for å sikre et vedvarende langtidsutbytte klart har behov for å innføre reguleringstiltak. Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn sette ned en arbeidsgruppe for å utrede aktuelle reguleringsmåter basert på forutsetningen om at det ut fra biologiske hensyn er behov for å innføre reguleringer i fisket. Fiskeridirektøren tar sikte på å drøfte spørsmålet om reguleringer av skjellressursene i Svalbardsonen på møtet i Reguleringsrådet i desember d.å. på bakgrunn av arbeidsgruppens vurderinger.

2. Jan Mayen.

Totalt 8 fartøy deltok i fangsten ved Jan Mayen i 1986, hvorav 4-5 fartøy hadde fangst av betydning. Opplysninger om produksjonskvantum fra de enkelte fartøyene viser en samlet produksjon på ca. 1.100 tonn handskjellmuskel, hvilket skulle tilsvare ca. 11.000 tonn haneskjell rund vekt. Fisket ble avsluttet sommeren 1986, fordi fangstratene gikk så drastisk ned at fartøyene ikke fant det økonomisk lønnsomt å drive i dette området.

I 1987 har bare ett fartøy i en to ukers periode vært i fangst ved Jan Mayen.

På bakgrunn av fjorårets undersøkelser ble total fangstbar bestand beregnet til ca. 31.000 tonn rund haneskjell. Resultatene fra årets tokt viser at bestanden av fangstbare skjell nå ligger på ca. 8.000 tonn og at innslaget av små haneskjell (rekrutter) er svært lite på det største av de to skjellfeltene ved Jan Mayen.

I henhold til disse beregningene har en fått en reduksjon på 23.000 tonn fangstbare skjell fra 1986 til 1987.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av forskernes tilrådning foreslå at skjellfeltene ved Jan Mayen stenges for fangst, og at åpning av disse feltene baseres på årlige overvåkingstokt.

Rasmussen viste for øvrig til at Reguleringsrådet ikke var vedtaksfør og var således noe i tvil om saken burde utsettes. Han spurte deretter Oterhals om han hadde noen synspunkt på at en stengte skjellfeltene ved Jan Mayen nå, innpasset årlige overvåkningstokt og åpnet igjen når dette syntes forsvarlig fra biologisk hold.

Oterhals svarte at han selv ikke hadde vært ved Jan Mayen. Han hadde forstått det slik at feltene ved Jan Mayen i grunnen hadde stoppet seg selv ved at der ikke var drivverdige ressurser. Ett fartøy hadde imidlertid vært der borte, men med heller dårlig resultat. På denne bakgrunn hadde han ikke noe imot at en gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

Kjønnøy spurte om det kunne være en prosedyre at en tok kontakt med de av Reguleringsrådets medlemmer som ikke var tilstede for å høre deres merknader til Fiskeridirektørens forslag.

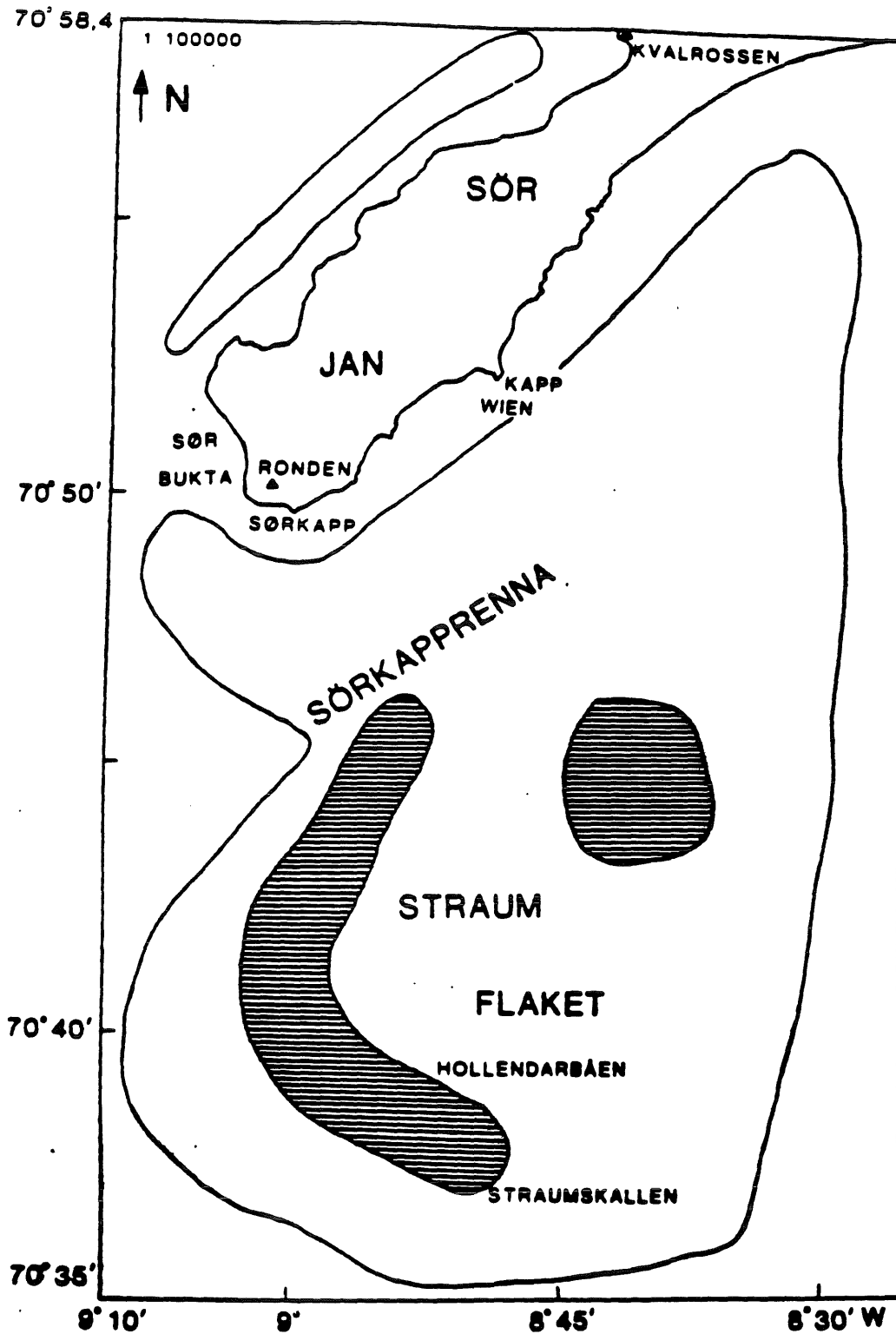
Rasmussen mente at en heller skulle gi uttrykk for Regulerings-

rådets syn slik det kom fram på dette møtet, men at vi understreket at Reguleringsrådet ikke var vedtaksfør i denne saken.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag om å sette forbud mot skjelltråling ved Jan Møven inntil videre og at en åpner igjen når bestandssituasjonen gir rom for det.

Oterhals redgjorde deretter for egne og andres erfaringer med skjelltråling i ulike farvann. Han fremhevet det gode samsvar mellom disse erfaringer og de anbefalinger som forskerne gjorde.

FIGUR 3-1: Kart over de undersøkte områdene ved Jan Mayen. Undersøkellesområdene er sirklet inn. De skraverte områdene er kartlagte haneskjøllfelter.

4. R E S U L T A T E R

På grunn av de store undersøkte områdene og det høye antallet skrapestasjoner i 1986 blir bare resultatene fra de feltene en fant fangstmessig interessant presentert i denne rapporten. Ved Jan Mayen og i Svalbardsonen omfattet undersøkelsen totalt 1141 skrapestasjoner, hvorav det ble registrert haneskjell på ca. 65 % av stasjonene. Hoveddelen av disse registreringene hadde så lave tettheter haneskjell at de var uten betydning i fangstsammenheng. Imidlertid ble det i løpet av undersøkelsen i 1986 funnet en del felter hvor skjelltettheten og feltenes beskaffenhet forsvrig skilte seg ut som fangstmessig interessante.

Posisjonene på de enkelte skrapestasjonene samt dybde, bunnsbetrat/bunnfauna og antall skjell er gitt i vedleggstabell 2. På fotostasjonene er antall skjell gitt pr. =2.

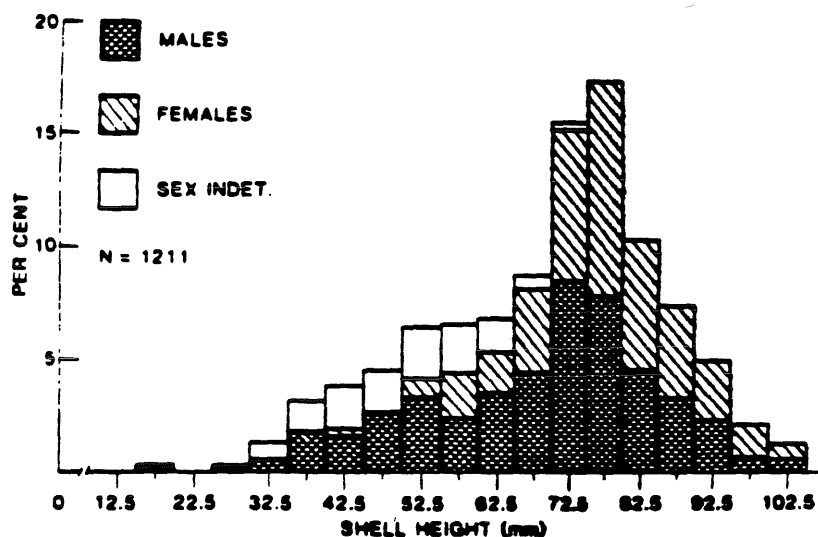
4.1. JAN HAYEN (figur 3-1).

Det ble foretatt 89 skrapetrekk i dybdeområdet 30 til 170 meter. De største skjellforekomstene ble funnet i dyp fra 70 til 100 meter. Ved Jan Mayen var 23.6 % av skrapetrekke uten skjell, 39.3 % hadde fra 1-49 skjell, 23.7 % hadde 50-499 skjell og 13.4 % hadde over 500 skjell. På feltet vest av Straumflaket ble det registrert 1920 skjell i et skrapetrekk. På nordvestsiden av Jan Mayen ble det registrert ubetydelige mengder haneskjell. Skjella i det undersøkte området hadde lite eller ingen påvekst av rur.

Bunnsbetratet i de undersøkte områdene beste vesentlig av tomme skall, skjellsand og en del stein med diameter fra 1 til 10 cm. På dyp større enn 100 meter var det en god del leire og lavaaske. Bunnens beskaffenhet innenfor det under-

søkte området betegnes som godt egnet til skjellskraping.

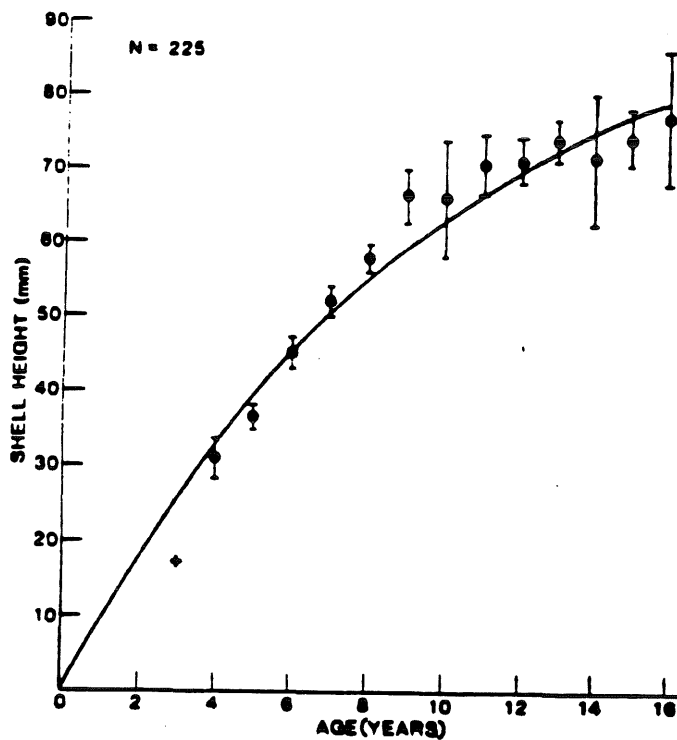
Ved Jan Mayen ble det lokalisert to skjellfelter hvor det vesentligste av haneskjella ble registrert. Ellers ble det gjort spredte registreringer av skjell i hele det undersøkte området. t-tester viste at det ikke var signifikante forskjeller mellom de to feltene med hensyn til skallhøyde, kjønnsfordeling etc. slik at materialet fra disse ble slått sammen.

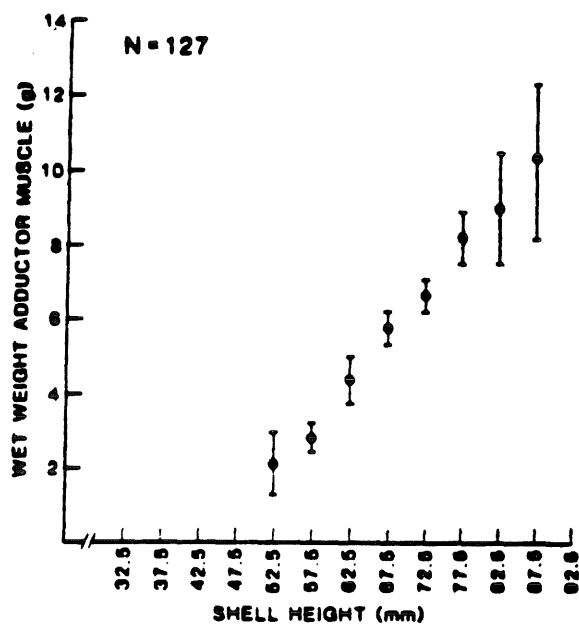
FIGUR 4-1: Skallhøydefordelingen hos haneskjell ved Jan Mayen, med andelen av hunner og hanner innenfor hver størrelsesgruppe.

Av det undersøkte materialet fra Jan Mayen var 64 % av skjella over 65 mm og 36 % under 65 mm. Gjennomsnittshøyden for disse to gruppene var henholdsvis 77.2 mm og 50.1 mm. Kjønnsfordelingen i materialet var 44.6 % hunner og 55.2 % hanner.

Av figur 4-2 kan en se at det i gjennomsnitt tar omkring ni år før skjella rekrutteres til den fangstbare bestanden. Dette viser at veksten er lavere enn for de kystnære bestander hvor skjell vanligvis når 65 mm skallhøyde etter 6 til 7 år (Hemmingsen og Sundet 1986).

FIGUR 4-2: Vekstkurve for haneskjell ved Jan Høyen. Gjennomsnittlig skallhøyde (95 % konfidensintervall) i forhold til alder. Den heltrukne kurven er veksten etter von Bertalanffy's vekstligning. $L_0 = 99.9$ mm, $k = 0.0988$ og relativt kvadratisk avvik = 5.521.

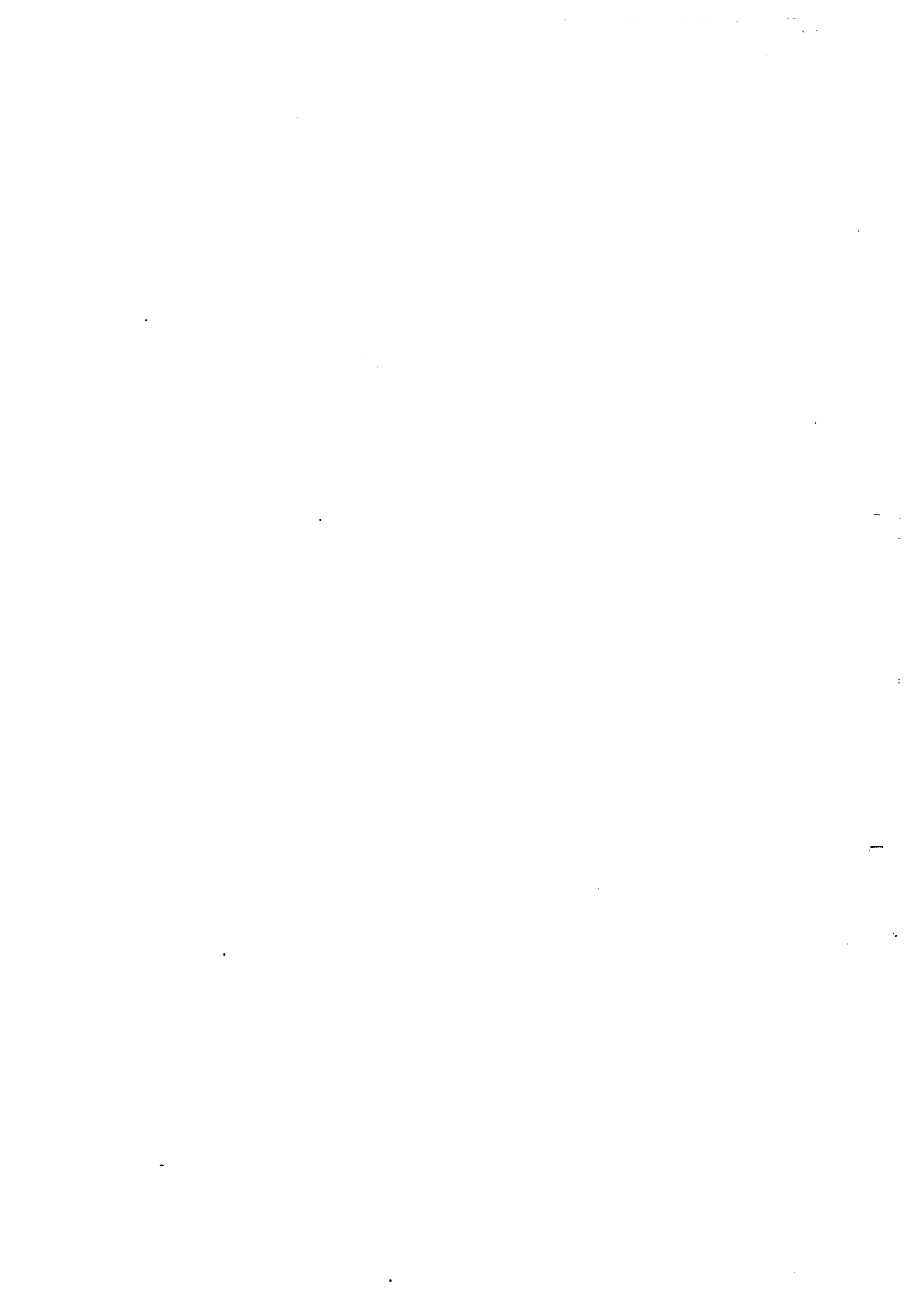
FIGUR 4-3: Gjennomsnittlig våtvekt av lukkemuskel fra haneskjell (95 % konfidensintervall) i forhold til skallhøyde.

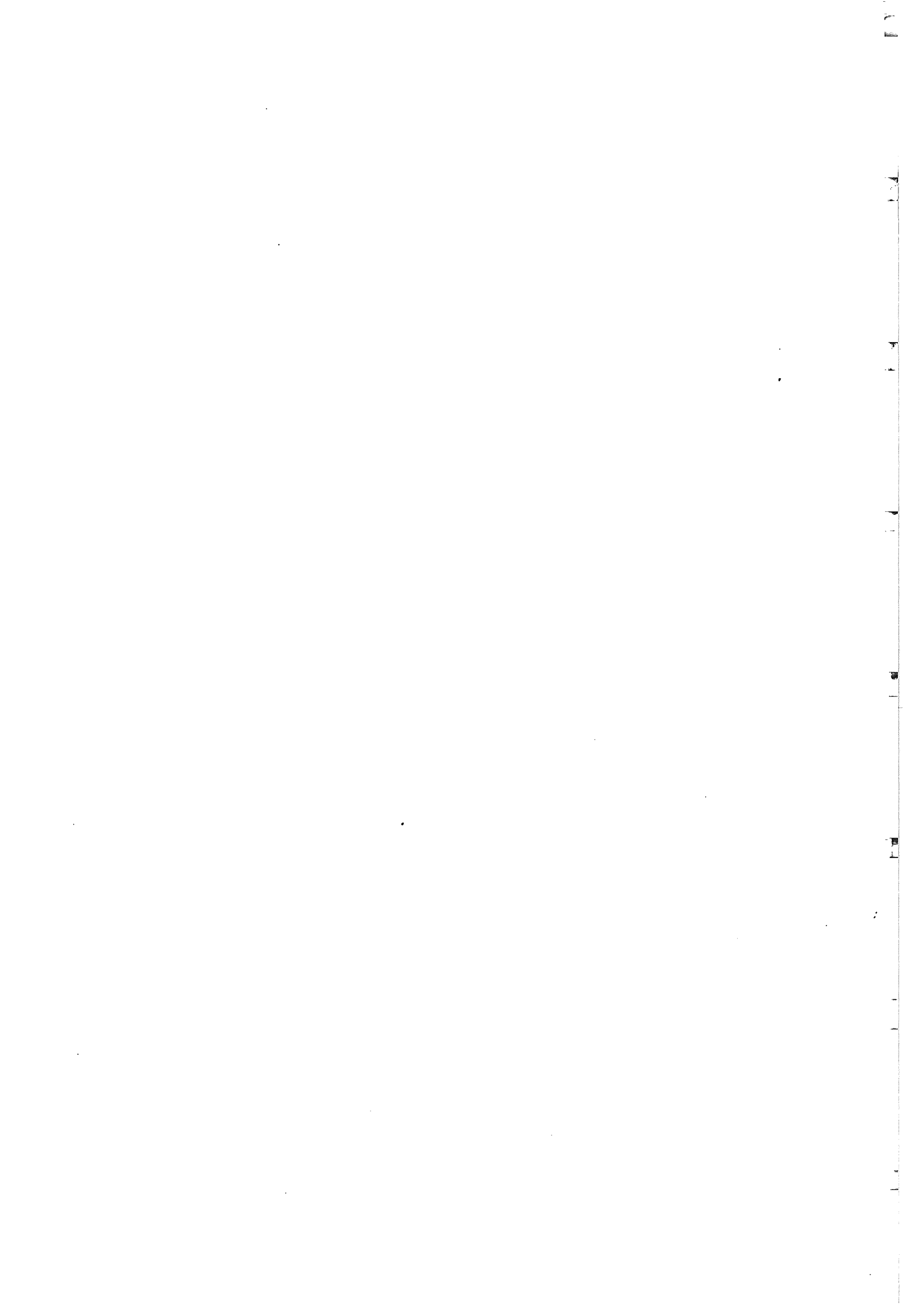
Våtvekt av lukkemuskel i forhold til skallstørrelse er vist i figur 4-3. Figuren viser at skjell med en skallhøyde på 65 mm i gjennomsnitt vil ha en muskel på ca. 5 gram og et skjell på 85 mm vil ha en muskelvekt på omkring 10 gram. Muskelvekte varierer imidlertid mye gjennom året avhengig av forhold som næringstilgang og gytesesong (Sundet og Vahl 1961), slik at disse resultatene bare indikerer situasjonen i øyeblikket.

De største skjellforekomstene ble registrert vest av Straumflaket. Dette feltet ble beregnet til å ha en utstrekning på ca. 60 km². På feltet ble det tatt 46 bunnfotografier som ga en gjennomsnittlig tetthet på 9.9

skjell pr. m². Skallhøydemålinger viste at den fangstbare delen av bestanden var 64 %, slik at tettheten av fangstbar skjell var 6.3 skjell pr. m². Med en gjennomsnittsvekt på 15 skjell pr. kilo vil den totale bestanden av fangstbar skjell på feltet være omkring 25000 tonn.

På grunn av forhindringer ble det ikke tatt bunnfotografier av feltet på nord-østsiden av Straumflaket. Feltet hadde en uttrekning på ca. 15 km², og dersom en antar at feltene hadde samme skjelltetthet så skulle dette feltet ha en totalbestand fangstbar skjell på ca. 6000 tonn.

Bergen/ Tromsø 2.7.1987

FORVALTNING AV SKJELLRESSURSENE. NOTAT

av

Jan H. Sundet
Institutt for fiskerifag
Universitetet i Tromsø

Øyvind Ulltang
Fiskeridirektoratets
Havforskningsinstituttet, Bergen

Etter møtet i Fiskeridirektoratet 28. april d.å. er det foretatt nye undersøkelser av haneskjellforekomstene ved Jan Mayen og en ny gjennomgang av fjorårets resultater fra undersøkelsene i Svalbardsonen.

Jan Mayen

Ved Jan Mayen ble det etter fjorårets undersøkelser beregnet å være en total fangstbar bestand på omkring 31 000 tonn rund haneskjell. Fisket i dette området ble avsluttet sommeren 1986 fordi fangstratene gikk drastisk ned og fartøyene så det ikke økonomisk lønnsomt å drive lenger. Resultatene fra årets tokt til Jan Mayen viser at bestanden av fangstbar haneskjell nå ligger på omkring 8 000 tonn, og at innslaget av små haneskjell (rekrutter) er svært lite på det største av de to skjellfeltene ved Jan Mayen. Den relative andelen skjell mindre enn 65 mm skallhøyde er faktisk 13% mindre enn hva den var i fjor i det samme området. Dette indikerer at fangstingen også er med på å redusere den delen av bestanden som ikke nyttes til produksjon. Skjellbestanden på det lille skjellfeltet ved Jan Mayen er mindre redusert enn på det store feltet. Det er også kjent at dette feltet har vært mindre fangstet på fordi bunnen er steinete og ujevn.

Opplysninger om produksjonskvantum fra de enkelte fartøyene som fisket ved Jan Mayen viser at det totalt er produsert ca 1100 tonn haneskjellmuskel fra dette området. En har hele tiden brukt en omregningsfaktor på 0.1 når det gjelder forholdet mellom rundskjellvekt og vekt av ferdigprodusert muskel. Dette innebærer at det skulle vært tatt opp ca 11 000 tonn haneskjell fra områdene ved Jan Mayen, hvilket harmonerer dårlig med en reduksjon på ca 23 000

tonn i bestanden som vi har beregnet. Trolig er det flere årsaker til dette misforholdet; en god del skjell blir drept ned av selve skrapeaktiviteten og kommer aldri inn i produksjon, endel skjell knuses under skraping/ sortering ombord i fartøyene og går ikke inn i produksjonen av tekniske grunner. Jan Mayen var det første området hvor man forsøkte denne type fiske og produksjon. Det nevnte forholdstall er sannsynligvis alt for høyt da en kjenner til at problemene til å begynne med spesielt var knyttet til rensingen av muskelen.

Uavhengig av dette misforholdet er det interessant å observere at bestanden reduseres ned til ca 25% av det opprinnelige nivå før fisket blir uinteressant fra fartøyenes side. Hvorvidt dette kan overføres på de andre skjellfeltene er noe usikkert, men det kan nevnes at på Island fiskes feltene ned til mellom 50 og 25% av opprinnelig nivå før de stenges.

Reguleringsforslag, Jan Mayen

På grunn av den drastiske reduksjonen i bestanden bør feltene ved Jan Mayen nå stenges for alt fiske etter skjell. Eventuell åpning av disse feltene bør baseres på årlige overvåkingstokt.

REFERAT FRA MØTET I REGULERINGSRÅDET 11. NOVEMBER 1987.

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl 1100 til kl 1400 onsdag 11. november 1987.

Følgende av rådets medlemmer møtte:

Fiskeridirektør Hallstein Rasmussen, formann
Assisterende fiskeridirektør Torben Foss
Direktør Odd Nakken, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
Fiskeskipper Thor Wold, Norges Fiskarlag
Disponent K. Arctander, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper N. Harold Lauritzen, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Edvin Bakkevik, Norges Fiskarlag
Fisker Reidar Johansen, Norges Fiskarlag
Direktør K. Bolstad, Fiskeindustriens Landsforening
Avdelingsleder Olav Bjørklund, Norsk Sjømansforbund
Per Alf Andersen, Norsk Nærings- og nytelsesmiddelarbeiderforbund
Dirktør P. L. Fladmark, Fiskeindustriens Landsforening.

Som observatører møtte:

Otto Gregussen, Norges Fiskarlag
Konsulent Roar Paulsen, Fiskeridepartementet
Ole Strand, Norske Fabrikkskips forening.

Som sekretær for rådet møtte E. Lekven og T. Halsteinsen.

Dessuten møtte:

Tore Jakobsen, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
Peter Gullestad, Fiskeridirektoratet
Elisabeth Haavig Bakke, Fiskeridirektoratet
Knut Rakvaag, Fiskeridirektoratet
Willy Sørensen, Fiskeridirektoratet
Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet
Cato Isvik, Fiskeridirektoratet

Nils Torsvik, Fiskeridirektoratet.

Rasmussen åpnet møtet og spurte om det var merknader til inkallingen. Det var ingen merknader til denne. Han refererte deretter forslaget til saksliste som var følgende:

17/87 Regulering av fisket etter norsk artisk torsk og hyse.

18/87 Orientering om seifisket nord for 62⁰ N.

19/87 Eventuelt.

Sakslisten ble godkjent.

SAK 17/87**REGULERING AV FISKET ETTER NORSK ARKTISK TORSK.**

Rasmussen viste til saksdokumentene der det het:

"På møtet i Reguleringsrådet den 8. oktober var det enighet om å innkalle til nytt møte når ACFM-rapporten for norsk arktisk torsk forelå. Rapporten følger vedlagt.

Fisket hittil i 1987

Nedenfor følger et anslag over ilandført kvantum i tusen tonn rund vekt pr. utgangen av oktober 1987 og tilsvarende tall for 1986:

	Konv. Redsk.	Trål	Sum
Bokførte fangster pr. 30.09	92,8	115,9	208,6
NRL oktober ¹⁾	3,3	9,2	12,5
SRF/SFF oktober ²⁾	0,5	2,5	3,0
Anslag ilandført pr. 31.10.87	96,6	127,6	224,1
Ilandført pr. 31.10.86	133,7	81,7	215,4

¹⁾ ukestat. uke 41 og 42, anslag uke 43 og 44

²⁾ anslag etter tlf med SRF

I tillegg kommer ikke-bokførte trålfangster av filet og saltfisk. Til forrige møte ble disse pr. 20.9. anslått til henholdsvis 4.000 og 11.000 tonn i 1986 og 1987. Vi har ikke hatt anledning til å beregne tilsvarende tall pr. 31.10, men vil anta at de kan være av samme størrelsesorden som beregnet pr. 20.9.

Prognose for konvensjonelle redskap

Ifølge NRL's ukestatistikk har fisket med konvensjonelle redskap tatt seg opp i de første ukene av oktober. I uke 41 og 42 lå fangsten 45 prosent over tilsvarende uker i 1986. Fangsten med konvensjonelle redskaper i november og desember utgjorde 22.700 tonn i 1986. Dersom en får 30 prosent økning resten av året, vil fangsten med konvensjonelle redskaper i 1987 bli 126.000 tonn.

Trålfisket

Når dette skrives har vi ikke oversikt over hvordan de enkelte trålgruppene ligger an med hensyn til utnytting av tildelte kvoter. Vi vil forsøke å frambringe opplysninger om dette til møte i Reguleringsrådet.

Av trålerkvoten på 177.000 tonn er 127.600 tonn ilandført pr. 31.10. Selv om en anslår ikke-bokførte fangster til 11.000 tonn gjenstår det for trålerne å fiske 38.400 tonn i november og desember dersom kvoten skal bli tatt. I 1986 fisket trålerne ca. 15.000 tonn i november og desember. Trålerne hadde da fått relative romslige tilleggskvoter og drev et brukbart fiske. De beste trålmånedene i 1986 var januar og april med henholdsvis knapt 20.000 og vel 15.000 tonn oppfisket.

Historisk hadde trålfisket etter torsk sitt toppnivå i perioden 1974-78. Oppfisket kvantum i tusen tonn rund vekt totalt og i november-desember var i disse årene:

	Totalt	nov-des
1974	178	31
1975	181	25
1976	158	10
1977	165	15
1978	148	13

Sett på denne bakgrunn må det kunne reises berettiget tvil om

trålerne nå vil være i stand til å fiske 177.000 tonn i 1987, selv med fritt fiske resten av året.

Gjeldene fartøykvoteregulering vil imidlertid kunne begrense fisket for enkeltfartøy. Vi viser i denne sammenheng til vedlagte brev fra Norske Trålrederiers Forening der 30 av medlemsfartøyene har innmeldt kvotebehov ut over tildelte kvoter. Det vises også til tilsvarende brev fra Norske Fabrikkskips Forening.

Fiskeridirektøren vil be Reguleringsrådet vurdere kvotereguleringen av trålerne".

T. Jakobsen viste ACFM rapporten om norsk-arktisk torsk og gav videre en kort orientering om bestandssituasjonen. Han opplyste at prognosene i rapporten var basert på en estimert fangst på 545.000 tonn i 1987.

Det kan synes som årsklassene 1982, -83 og 84 har vært noe overvurdert. 1981-årsklassen ser imidlertid ut til å være større enn tidligere anslag tydet på, men det vil ikke kunne jevne ut den nevnte overvurdering av de til etterfølgende årsklasser. Dessuten synes -85, -86 og -87 årsklassene å være relativt svakt og det vil derfor bli en endring i bestandsutviklingen etter 1990 og en vil få en lavere bestand mot midten av 1990-årene.

Dersom det ble en redusert fangst ned mot F_{max} i 1988 vil en kunne holde fisket på årets nivå i 1989 og 1990.

Nakken tilføyde at $F_{0,35}$ tilsvarer ca. 30% beskatning av mellom 5 og 10 år gammel fisk som er i bestanden pr. 1.1.87. I det nevnte beskatningstall ligger også naturlig dødlighet for de samme årsklassene. $F_{0,80}$ som er beskatningen for -87, tilsvarer en beskatning på ca. 55%. Dvs. at reduksjonen i beskatningen vil være nesten halvparten av årets, dersom en går ned mot F_{max} .

Andersen spurt om en hadde vurdert hvilke utslag et eventuelt lavere uttak i -87 ville få for senere år.

Jakobsen svarte at et lavere uttak, f,eks 50.000 tonn, i ett år ikke vil gi det helt store utslag, men en vil få redusert fiske-dødligheten i -87 fra F 0,80 til ca. F 0,70. De samme generelle betraktninger gjør seg gjeldende om uttaket ett år var over det fastsatte.

Fladmark viste til tabellen for biomassen av gytefisk for 1993 som var relativt høy for de 5 første opsjonene med F 0,35. Det som ikke synes være trukket inn i vurderingene er den faktiske ernæringssituasjonen for torsk og den kannibalisme som har vært. Dersom dette hadde vært gjort, ville det kunne ført til at det ble vurdert som formålstjenelig å ha et større uttak på kort sikt.

Nakken svarte at en må være klar over de unøyaktigheter som ligger i systemet. En vil kunne både overvurdere som undervurdere bestanden og en kan derfor ikke alltid legge seg på øverste leie i tabellene. En slik holdning ville lett føre til større uttak en forutsatt ved beregningene.

Rasmussen viste til vedtaket i arbeidsutvalget i Norges Fiskarlag og spurte hvordan laget hadde tenkt seg en omdisponering foretatt.

Bakkevig sa at en her hadde tenkt seg en økning i fartøykvotene med flat fordeling for alle grupper, innenfor det tidligere avsatte trålkvantum. Når det gjaldt småtrålerne må disse behandles etter samme mønster som ved forrige vurdering i reguleringen.

Fladmark syntes at saken var underlig håndtert av Norges Fiskarlag. Etter hans oppfatning var det tidligere gitt uttrykk for at totalkvoten skulle fiskes, mens en nå ikke ville gå med på nødvendig justering av det avsatte kvantum for å nå denne målsetting. Han mente at en nå løyver fiske til verdi av flere hundre millioner.

Bjørklund kunne ikke, ut fra sakspapirene, se at en ville ta totalkvoten og den beste grunnen talte for fritt fiske resten av året.

Bakkevig sa at Norges Fiskarlag hadde forutsatt tidligere at prognosene for langtidsutbytte var riktig, noe som i dag framstilte seg ikke å være tilfelle.

Gregussen sa i tilslutning til dette at det Norges Fiskarlag tidligere hadde gitt uttrykt for var at totalkovten skulle tas dersom det ikke var gode grunner til unnlate det og laget har ventet på eventuelle nye signal fra forskerne.

Norges Fiskarlag har også tidligere gått med på redusjon i uttaket i løpet av året i forhold til det en la opp til ved begynnelsen av året, og han viste i den sammenheng til reguleringen av norsk-vårgytende sild.

Fladmark mente at det ikke lå nye forskningsresultat på bordet i dag som skulle tilsi et redusert uttak i forhold til det en har diskutert tidliger i år.

Nakken viste til at fiskedødeligheten for torsk var for høy og at en bør prøve å vri fisket mer over på hyse der fiskedødeligheten er langt lavere.

Strand svarte at en hadde forsøkt å fiske hyse men at en finner ikke fisk. Han antok at hysen gikk mer pelagisk og at den derfor ikke var råd å få tak i.

Paulsen spurte om det kunne sies noe om behovet industrien hadde av kvanta fram mot jul.

Andersen svarte at det var stort behov i Finnmark, men at han ikke kunne gi noe tall nå. Han mente videre at det ikke kunne være grunner mot å la trålerne få fritt fiske resten av året, eventuelt med et tak på 190.000 tonn, dersom det var ønskelig.

Bakkevig mente at en kanskje kunne fange opp alle oppfatninger i Reguleringsrådet med å foreslå en generell økning av fartøyskvoten på 300 tonn og likt for alle grupper bortsett fra småtrålerne.

Den sistnevnte gruppe kan behandles etter samme mønster som ved forrige justering av kvotene.

Reguleringsrådet vedtok enstemmig å tilrå Bakkevig's forslag.

Andersen reiste spørsmålet om avsetting av kvoter til næringssvake områder og foreslo at Reguleringsrådet anbefalte at det avsettes 5000 t torsk til levering i fiskefattige strøk.

Lauritzen mente dette var å foregripe saksbehandlingen av de foreslåtte endringer i Saltvannsfiskloven om dirigeringskompetansen for departementet. Andersens forslag kunne derfor ikke støttes.

Johansen var enig med Lauritzen og sa at han ikke ville stemme på forslaget.

Andersens forslag fikk 1 stemme, 2 avstod fra å stemme og resten gikk mot.

2.1 North-East Arctic Cod

Source of information: Arctic Fisheries Working Group report, September 1987 (C.M.1988/Assess:5).

Year	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	Max ²	Min ²	Mean ²
Max. recom, TAC ³	390	-	<434	<380	150	170	<446	<645	-	-	-
Agreed TAC	390	300	300	300	220	220	400	560	-	-	-
Actual landings ³	380	399	364	290	278	308	426	545 ¹	1,197	278	665
Sp. stock biomass	169	151	374	329	292	322	293	351 ¹	680	151	354
Recruitment (age 3)	142	164	179	176	393	666	1,000	430 ¹	1,819	112	569
Mean F(5-10,u)	0.72	0.82	0.73	0.72	0.85	0.71	0.65	0.80 ¹	0.93	0.50	0.68

¹ Predicted or assumed. ² Over period 1965 - 1984. ³ Coastal cod not included.

Weights in '000 t, recruitment in millions.

Catches: Landings were declining from 1981 to 1984 when they reached the lowest level in 39 years. Subsequently landings have increased rapidly in response to improved recruitment. In 1986, Norway and USSR accounted for 89% of the landings.

Data and assessment: Analytical assessment based on catch-at-age data. VPA tuned using trawl and acoustic survey and commercial CPUE data. Recruitment estimated by combination of data from 16 index series.

Fishing mortality: Declining from 1984 to 1986, but is expected to increase by 23% in 1987 and will then be at $F_{med}(0.80)$ which is considerably higher $F_{max}(0.35)$. The revised assessment implies higher fishing mortality in recent years than previously estimated, because of reductions in the estimates of recent recruitment and growth rates.

Recruitment: After a series of poor year classes, recruitment has improved considerably with 1983 as an outstanding year class. The estimated sizes of the 1982-1984 year classes are, however, reduced from last year's assessment, and the 1985-1987 year classes are estimated to be below average. These revisions are partly due to more thorough analysis of all available data, but partly also probably caused by an increased natural mortality in these year classes, due to cannibalism.

State of stock: Both total biomass and spawning stock biomass are increasing from their historic low levels in the early 1980s, but this trend will be reversed in the early 1990s. Reduction in fishing mortality is necessary to avoid a decline back to the very low biomass levels of recent years. The growth of recent year classes has been lower than average, and the forecast is based on estimated weights-at-age which are uncertain.

Forecast for 1988: Assuming $F(87) = 0.80$, $Catch(87) = 545$, $SSB(88) = 540$

Option	Basis	F(88)	Predicted catch (88) ('000 t)	Predicted SSB (89) ('000 t)	Consequences/implications
	$F_{0.1}$	0.17	197	1,052	SSB increasing
	$F_{0.35}$	0.35	383	933	SSB increasing
	F_{max}	0.51	530	840	SSB increasing
	F_{87}	0.80	759	703	SSB increasing, continued high F

Continued fishing at current levels of fishing mortality will lead to high catches, and an increase of SSB to a record high level in 1988, followed by a decline in catches in 1990 and in spawning stock biomass in 1991.

Recommendation: Fishing mortality should be gradually decreased towards F_{max} . A reduction to F_{max} in 1989 can be achieved without significant reduction in landings. A reduction of F_{max} fishing mortality to 0.51 in 1988 would be an appropriate first step, corresponding to a TAC of 530,000 t.

Special comments: ACFM has pointed out in its 1985 and 1986 reports that the good recruitment for the 1982 to 1984 year classes offer the possibility to rebuild the spawning stock by reducing fishing mortality while increasing catches. The medium-term forecast illustrating this possibility has been revised using the new (lower) estimates of recruitment (see table) based on a more efficient analysis of available data than was possible before.

For this stock, projection of catch and biomass has been made up to 1993 to evaluate the effects of six different long-term strategies for management. The results are given in the text table below.

It should be stressed that these calculations are intended to guide the choice of medium-term strategy for this stock, and should not be taken as firm catch predictions beyond 1988. They will be subject to revision in the light of new information on the size of the most recent year classes and their growth rates which are not yet known. The general pattern of trade-off between catches, fishing mortality and stock size should nevertheless remain valid.

Option	1988				1989			
	stock biom.	Spawn. stock biom.	F	Catch	stock biom.	Spawn. stock biom.	F	Catch
A	1,961	540	0.51	530	2,219	840	0.35	530
B			0.59	600	2,141	797	0.44	600
C			0.65	643	2,093	771	0.50	652
D			0.70	682	2,049	747	0.60	735
E			0.80	759	1,966	703	0.65	744
F			0.80	759	1,966	703	0.80	869

Option	1990				1991			
	stock biom.	Spawn. stock biom.	F	Catch	stock biom.	Spawn. stock biom.	F	Catch
A	2,410	1,210	0.35	646	2,323	1,368	0.35	632
B	2,237	1,091	0.36	600	2,183	1,252	0.36	600
C	2,122	1,012	0.35	550	2,111	1,191	0.35	560
D	1,976	915	0.53	705	1,770	928	0.46	565
E	1,858	841	0.50	628	1,735	896	0.35	441
F	1,728	752	0.80	608	1,372	631	0.80	621

...ctd.

Option	1992				1993			
	stock biom.	Spawn. stock biom.	F	Catch	stock biom.	Spawn. stock biom.	F	Catch
A	2,040	1,275	0.35	563	1,805	1,175	0.35	484
B	1,934	1,180	0.35	530	1,735	1,107	0.35	464
C	1,906	1,151	0.35	518	1,721	1,092	0.35	458
D	1,546	852	0.40	451	1,420	824	0.35	368
E	1,649	928	0.35	436	1,548	930	0.35	408
F	1,063	478	0.80	481	871	381	0.80	380

The options are:

- A. Reduction to $F_{\max}$ in 1989, with $Catch_{88} =$
 $Catch_{89} = 530,000$ t
- B. Reduction to $F_{\max}$ (approximately) in 1990, keeping the
catch at $600,000$ t.
- C. Reduction to $F_{\max}$ in 1990, decreasing F by 0.15 per
year.
- D. Reduction to $F_{\max}$ in 1993, decreasing F by 15% per year.
- E. Reduction to $F_{\max}$ in 1991, with $F_{88} = F_{87}$,
then decreasing F by 0.15 per year.
- F. Keeping F at the 1987 level.

Any of the options (A to E) which achieve such a reduction leave substantially larger SSB in 1993 than option F, which maintains the high 1987 level of fishing mortality throughout. The gain in SSB is largest for options A-C which reduce F most rapidly, to reach $F_{\max}$ (0.35) by 1990. Options D and E achieve lower gains in SSB, since they involve slower reductions of F, and allow higher catches in the immediate future, with lower catches in the medium term. Option B maintains a constant catch (600,000 t per year) for 1988 to 1991, whilst option D maintains the steadiest reduction of F over the period (15% per year).

NORSKE TRÅLERREDERIERS FORENING

(TILSLUTTET NORGES FISKARLAG)

TELEFAX

Fiskeridirektoratet

postboks 185

5001 BERGEN

Kontor: 1. etg. 8300 Svolvær
Postadresse: Postboks 408 8301 Svolvær
Telefon: FOSB 74 088 74 090
Telex: FOSB 74 092
Telefax: Trålerforening
Bankkonto: 537105 52001

8301 Svolvær, 4. november 1987
AW/-

KVOTEBEHOV UTOVER TILDELT KVOTE

./.

Det vises til vedlagte kopi av vårt medlemsbrev 27. oktober d.å. i ovenstående forbindelse, jfr. telefonsamtaler med Modulf Overvik.

Det er innmeldt 30 ferskfisktrålere med ledig fangstkapasitet utover tildelt kvote med tilsammen 5 800 tonn rund torsk, d.v.s. i gjennomsnitt 194 tonn pr. fartøy.

Høyeste fartøybehov er meddelt for m/tr. "Ringvassøy" med 500 tonn rund torsk.

Med hilsen
pp. NORSKE TRÅLER-
REDERIERS FORENING

Arvid Wiik
gen.sekr.

Vedlegg

NORSKE TRÅLERREDERIERS FORENING

(TILSLUTTET NORGES FISKARLAG)

Kontor: Torshov 8300 Svolvær
Postboks Post: 408 8301 Svolvær
Telefon: 080 74 080 - 74 080
Telefax: 080 74 082
Telegrammer: Tøllarforening
Bankgiro: 8173 01 50851

FISKAR DIREKTORATET

Til medlemmene.

11048 04. NOV 87 8001 Svolvær, 27. oktober 1987
AW/re

KVOTEBEHOV UTOVER TILDELT KVOTE

Det vises til våre sirkulærer nr. 105/87 og 109/87 om økning av fartøykvotene torsk til trålerne. På stortrålerne disponeres pr. idag disse torsk kvoter i rund vekt:

Ferskfisktråler	1892 tonn
Rundfryse-/søltfisktråler	2149 tonn
Fabriktråler	2549 tonn

Under behandlingen av kvotespørsmålet i Reguleringsrådet 8. oktober d.å. forutsatte man et nytt møte i Rådet primo/medio november for bl.a. på ny å se på utviklingen i torsk fisket.

Sekretariatet anser det nødvendig å innhente en ny oversikt fra medlemmene med vurdering av fangstsituasjonen og egen fangstkapasitet.

Med grunnlag i nåværende fartøy-/rederikvote tør en be om oppgaver fra rederier som mener å ha ledig fangstkapasitet for full drift resten av året, derved at dette angis som behov i beregnet antall tonn rund torsk pr. fartøy. Slik oppgave bes gitt brevlig/telefax/telefonisk hertil senest tirsdag 3. november d.å.

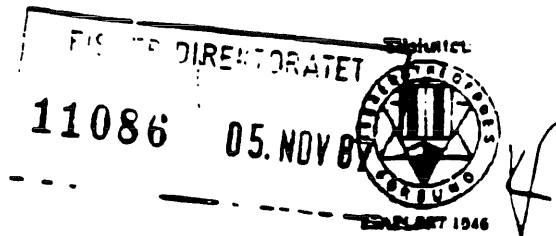
Med hilsen
Fr. NORSKE TRÅLER-
REDERIERS FORENING

Arvid Wiik
gen. sekr.

NORSKE FABRIKKSIPS FORENING

Røysegt. 15. Boks 94. N-6001 Alesund, Norge
Telefon: (071) 22 072 - Telefax: (071) 26 361

Generalsekretær:
Leiv Ormestv. W. priv. (071) 20 215
Kontorsjef
Osu R. Hoddevik, W. priv. (071) 26 617
Konsulent
Morten A. Lunde, W. priv. (071) 29 702

LG/KH

Alesund, 5. november 1987

TELEFAX

Fiskeridirektoratet
Postboks 185
5001 BERGEN

W. Ormestv.
Osu R. Hoddevik
Følt W. 1330
TZ

REGULERINGSRÅDSMØTE 11.11.1987

I tilknytning til nevnte møte i Reguleringsrådet har vi pr 2.11.1987 innhentet en oversikt over restkvoter for fabrikkskip og saltfisktrålere.

Av totalt 19 fartøyer i disse gruppene deltar pr 2.11.1987 17 fartøyer i fisket. Ett av fartøyene, M/S "Bjornøy", erstattes med et nybygg som settes inn i fisket ca 1. desember.

2 fartøyer, M/S "Norørn" og M/S "Volstad Viking", vil ikke delta i fisket resten av året.

M/S "Sula" (saltfisktråler) leverer nå ferskfisk og vil ha tilstrekkelig kvote resten av året og tas ikke med i videre beregning av fiskekapasitet.

Gjenstående kvote for de 16 øvrige fartøyene var ca 3.500 tonn rund vekt pr 2.11.1987.

5 av fartøyene har mindre restkvoter under 150 tonn, 7 har mellom 150 og 300 tonn rund vekt og 4 har restkvoter fra 300 til 500 tonn rund vekt.

Fartøyenes restkvoter tilsvarer fra 1 - 3 ukers rent torskefiske regnet fra 2.11.1987 og basert på antatte fangstrater for de nærmeste ukene.

Regnet fra midten av november vil fartøyene fram til jul kunne fiske i 4 - 5 uker. Basert på 16 fartøyer, ukefangster på ca 140 tonn rundt vekt (ca 60

tonn torskfilet) og en glennomsnittlig driftstid på 4 uker, gir dette en fiskekapasitet på inntil 9.000 tonn utover tildelte kvoter for fabrikk- og saltfisktrålerne for resten av 1987.

Det antas at Fiskeridirektoratet kan ha nytte av ovennevnte opplysninger i tilknytning til forberedelsene av nevnte møte i Reguleringsrådet.

Vennlig hilsen

NORSKE FABRIKKSIPS FORENING

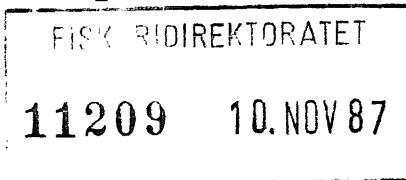
Sekretariatet

Leiv Grønnevet

Paul-Gustav Remøy

Norges Fiskarlag

Fiskeridirektøren
Fiskeridirektoratet
Postboks 185
5001 BERGEN

Telefax

TL

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

11.09.87
Jnr. 1548/87
OG/KM
Ark.

↓ M. RW
journ. førd 10/11
kel. 955

Aspe HR
J. For
F. Lunde
RW

TORSKEFISKE 1987.

På møtet den 9. november 1987 vedtok Arbeidsutvalget i Norges Fiskarlag følgende i sakens anledning:

"Norges Fiskarlag er av den prinsipielle oppfatning at reguleringer i fisket skal bidra til en best mulig utnyttelse av enkeltbestander på lang sikt.

Den norske totalkvoten av torsk vil ikke bli tatt i 1987. En del av trålerne vil bli begrenset av sin tildelte fartøyskvote mens andre ikke klarer å ta sin kvote.

På bakgrunn av dette og på bakgrunn av de signaler som er kommet fra ACFM, vil Norges Fiskarlag gå inn for at det foretas en omdisponering innenfor den resterende trålkvoten for 1987.

Norges Fiskarlag forutsetter at de endringer som eventuelt blir foretatt, gjøres gjeldende ut 1987."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen
Otto Gregussen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi: Fylkeslag/gruppeorganisasjoner.
Landsstyret.
Fiskeridepartementet.

NORSKE TRÅLERREDERIERS FORENING

(TILSLUTTET NORGES FISKARLAG)

FISKERIDIREKTORATET

11221 10. NOV 87

Fiskeridirektøren
postboks 185 - 186

5001 BERGEN

Kontoradr.: Torvet, 8300 Svolvær
Postadresse: Postb. 406, 8301 Svolvær
Telefon: (088) 74 088 - 74 090
Telefax: (088) 74 092
Telegramadr: Trålerforening
Bankno: 5273.05.508518301 Svolvær, 10. november 1987
AW/reAtt.: Modulf Overvik

TORSKEKVOTEN 1987

1. Spørsmålet om eventuelle tilleggskvoter til trålerne må vurderes i lys av:
  - a) Hensynet til bestandene
  - b) Fiskeindustriens behov for råstoff
  - c) Økonomien i fisket
2. Etter vår oversikt er 128 trålere (pr. idag) engasjert i fisket 1987. Av vår gruppe på 54 trålere er det innmeldt ledig fangstkapasitet for 30 trålere med ca 5 800 tonn rund torsk/fisk, jfr. vår telefax 4. november d.å..
3. På nåværende kvotegrunnlag på ca 177 000 tonn torsk (181 000?) og med et resultat i kystfisket ved årsslutt på ca 124 000 tonn, kan totalkvoten på 342 000 tonn bli oppfisket med ca 301 000/305 000 tonn. Kvotemessig er grunnlaget således tilstede for tilleggskvoter til trålerne.
4. Et eventuelt kvotetillegg til trålerne må gis som fartøytillegg til samtlige trålere. En del ferskfisktrålere

- 2 -

FISKERIDIREKTORATET

11221 10. NOV 87

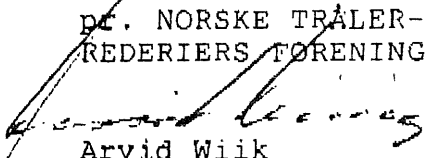
og småtrålere har ikke kapasitet - noe avhengig av fiske og vær - til å fange tilleggskvoten.

Settes det et flatt fartøytillegg på 150 tonn rund torsk til samlige trålere, gir dette et totalt uttak på ca 19 200 tonn. Oppgaver for våre ferskfisk-/rundfryse-trålere og beregninger for småtrålerne tilsier et redusert uttak ved årsslutt på ca 6 000 tonn.

Innenfor et flatt tillegg på 150 tonn pr. tråler kan oppfisket kvantum gi et reelt kvotetillegg på 13-14 000 tonn. Totalt oppfisket ved årsslutt beregnes da til 315-320 000 tonn torsk.

5. Alle forhold tatt i betraktning tør vi be Reguleringsrådet vurdere et flatt fartøytillegg på 150 tonn rund torsk til samtlige trålere.

Med hilsen
pr. NORSKE TRÅLER-
REDERIERS FORENING

Arvid Wiik
gen. sekr.

Kopi til: Norges Fiskarlag v/Otto Gregussen, Trondheim

FISKERIDIREKTORATET

11218 10. NOV 87

Ylløse
Åpne i Tilsats ut
8/11

Reguleringsrådet
v/ formann Hallstein Rasmussen
Fiskeridirektoratet
Postboks 185
5001 BERGEN

Tromsø, 4.11.87

VEDRØRENDE REGULERING AV FISKET ETTER NORSK ARKTISK TORSK.

Nord Norges Rederiforening vil vise til at til tross for gjentatte kvote - utvidelser for trålerne med torsketrålkonsesjon , vil den norske kvoten for 1987 av norsk arktisk torsk på langt nær bli oppfisket med det nå - værende reguleringsopplegg. Selv om torsketrålflåten gis tillatelse til å fiske fritt resten av året, vil det trolig likevel stå tilbake et ikke ubetydelig ufisket kvantum ved årets slutt.

På denne bakgrunn vil Nord Norges Rederiforening be Reguleringsrådet å vurdere en regulering av fisket etter norsk arktisk torsk for resten av 1987 der også et begrenset antall andre fartøyer blir benyttet i trål - fisket. En slik ordning vil tjene to hensikter: Den norske totalkvoten av norsk arktisk torsk blir oppfisket, samtidig som en del fartøyer blir hjulpet i en vanskelig økonomisk situasjon.

Aktuelle båter vil være reketrålere og ringnotfartøyer som er i stand til å delta i et slikt fiske uten store investeringer. Antallet båter vil dermed være begrenset. En ytterligere utvelgelse etter behovsprøving bør også kunne gjennomføres.

Med henvisning til de store lønnsomhetsforskjeller mellom fartøygrupper

11218 10. NOV 87

som Budsjettneemda's undersøkelser for 1986 nylig har påvist, vil vi vise til det vedlagte styrevedtak i Nord Norges Rederiforening av 23.10. d.å. Det blir der tatt til ordet for en oppmyking av de konsesjonsmessige grenser mellom ulike fiskerier, i den hensikt å få en bedre fordeling av inntektsgrunnlaget i næringa. Styret anser en slik oppmyking for nødvendig for å unngå slike uheldige lønnsomhetsforskjeller som vi har nå. Dette ut fra en erkjennelse av at ressursene og markedene alltid vil gå i svingninger.

Vi imøteser Reguleringsrådet's behandling av denne henvendelse.

Med vennlig hilsen
NORD NORGES REDERIFORENING

Leif Longva
sekretær

Kopi til: Fiskeridepartementet, Fiskerikontoret
Fiskebåtredernes Forbund
Notfiskarsamskipnaden
Norges Fiskarlag

Vedlegg

VEDTAK GJORT I STYREMØTE I NORD NORGES REDERIFORENING 23.10.87:

SAK 49 / 87 INNTEKTSFORDELINGEN I NÆRINGEN.

VEDTAK:

"Styret i Nord Norges Rederiforening må konstatere at inntekts - og lønnsomhetsforskjellene i de norske fiskerier nå er på et rekordnivå og med tendens til stadig økning.

Styret må videre konstatere at disse forskjellene i alt hovedsak skyldes regelverket som setter grenser for hvilke fiskerier de ulike båtene kan delta i. Dette regelverket er stadig blitt strammet til, og båtens tidligere tilpasning til svingende ressurser, omlegging av driften, er i stadig sterkere grad blitt vanskeliggjort.

Myndighetenes begrunnelse for en slik tilstrømming av regelverket er frykten for overkapasitet i de ulike sektorer. Styret mener at over - kapasitetsproblemet bør løses gjennom en total begrensning av flåtemassen, og ikke med så sterk sektorinndeling av fiskeriene. Styret må vise til at det i dag er fri adgang til å føre nye fartøyer inn i merkeregisteret. Dette gjelder blant annet for fiske med passive redskaper, herunder autoline og snurrevad, for fiske med snurpenot og for reketral.

Myndighetenes frykt for overkapasitet står ikke i forhold til denne åpne adgang til å føre nye båter inn i fisket. Etter styret's mening er kapasiteten i den samlede norske fiskeflåte i dag mer enn stor nok. Et første nødvendig skritt vil derfor være å sette en absolutt stopp i tilveksten til flåten.

Styret må videre konstatere at Hovedavtalens inntektsmålsetting ikke fungerer i en situasjon der næringens samlede støttebehov blir tilnærmet lik null. Dermed faller muligheten for støtte bort, til tross for at enkelte grupper fiskere ikke vil oppnå inntektsmålsettingen i Hovedavtalen.

Styret må i denne situasjonen kreve at myndighetene løsner opp på de fastlåste regler for fisketillatelser, slik at fiskerienes samlede inntektsgrunnlag blir bedre fordelt enn slik det nå gjøres.

Styret vil også vise til at en fremtidig flerbestandsbasert forvaltning av fiskeressursene nødvendigvis må resultere i en oppmyking av sektor - inndelingen i flåten.

Styret vil påpeke at i de år da torskebestanden var på det laveste, ble torsketrålflåten tildelt reketrål og loddetråltillatelser. Slike konsesjoner er også i andre sammenhenger blitt brukt som virkemiddelkonsesjoner til trengende fartøyer. Styret mener at dette prinsippet om tildeling av virkemiddelkonsesjoner må brukes mer utstrakt, som et ledd i å myke opp dagens fastlåste konsesjonssystem.

Styret må også understreke at den utskiftingen til mer effektive trålere som nå skjer, ikke må brukes som et argument mot en slik oppmyking. Det må ikke bli slik at båtene kan investere seg til større fartøyskvote."

SAK 18/87.

ORIENTERING OM FISKET ETTER SEI NORD FOR 62⁰ N.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det heter:

"1. Fisket i 1987.

Det var enighet på Reguleringsrådets desembermøte ifjor om at det norske seifisket nord for 62⁰ N ikke skulle overstige 84 tusen tonn. Fiskeridirektøren skulle følge utviklingen i fisket, og vurdere reguleringstiltak dersom utviklingen tilsa det.

Det ble orientert om årets seifiske senesst på Reguleringsrådets møte 8. oktober. Reguleringsrådet tok orienteringen til etterretning. Det var enighet om å vurdere eventuelle regulerings-tiltak på nytt møte i november.

I tabell 1 nedenfor er det gitt en oversikt over oppfisket kvantum fordelt på redskap ved utgangen av september i 1985, 1986 og 1987.

TABELL 1.

FANGST I TUSEN TONN RUND VEKT.

	Pr. utg. sept. 1985	Pr. utg. sept. 1986 ¹	Pr. utg. sept. 1987 ¹
Not	30,1	5,1	31,4
Garn	10,3	9,7	15,7
Trål	36,8	29,9	19,2
Andre	9,9	7,7	8,6
Totalt	87,1	52,4	74,9

¹ Foreløpige tall.

Som det framgår av tabellen har alle redskaper med unntak av trål økt sin fangst i 1987 i forhold til året før. Særlig har notfisket tatt seg opp, og seifisket med garn har også hatt en markert økning, både i forhold til fisket i 1985 og 1986. Trålerne har redusert sin innsats i seifisket, hovedsaklig på grunn av de økte torskekvotene, og har halvert sitt fangstkvantum fra 1. januar til utgangen av september i 1987 sammenlignet med samme periode i 1985.

2. Prognose for 1987.

Nedenfor er det i tabell 2 gitt en oversikt over årsfangsten av sei og fangsten fra 1. oktober til 31. desember fordelt på redskap i årene 1984-86.

TABELL 2.

SEI NORD 62⁰ N. 1984 - 1986.

TOTALFANGST, FANGST 1. OKTOBER - UTG. DESEMBER.
FORDELT PÅ REDSKAP. TUSEN TONN RUND VEKT.

Redskap	1984		1985		1986 ¹	
	Total	1/10-31/12	Total	1/10-31/12	Total	1/10-31/12
Not	36,3	5,4	31,1	1,0	7,9	1,7
Garn	23,6	8,6	14,6	4,3	12,3	2,6
Trål	79,6	14,7	46,7	9,9	38,0	8,1
Annet	13,3	2,6	11,5	1,6	7,8	1,6
Sum	152,8	31,3	103,9	16,8	66,0	14,0

¹ Foreløpige tall.

Notfisket etter sei har vært meget godt fra juli til utgangen av september. I september ble det ilandbrakt et kvantum notfanget sei på nesten 15 tusen tonn. I de første ukene av oktober har imidlertid notfisket etter sei gått sterkt tilbake. Fra oktober og ut året antar vi at kvantum vil ligge mellom 2 - 4 tusen tonn.

Seifisket med garn har i samme periode variert mellom snaut 3 tusen tonn i 1986 og 10 tusen tonn i 1984. Imidlertid har garnfisket i år vært dårlig i oktober. I prognosen for 1987 vil vi derfor legge et intervall mellom 3 - 6 tusen tonn til grunn.

Som nevnt har trålerne redusert sitt fiske etter sei de siste årene. Viser trålfisket etter sei den samme relative nedgang i forhold til fjoråret fra oktober og ut året som for årets første 9 måneder, vil kvantumet for den siste perioden utgjøre ca. 5 tusen tonn. Samme kvantum som i fjor gir ca. 8 tusen tonn.

Av andre redskaper er juksa det viktigste i kvantumsmessig sammenheng. Fra 1984 til 1986 har seifangstene for andre redskapsgrupper i årets tre siste måneder variert mellom 1 - 3 tusen tonn. Vi vil anta at det også vil ligge innenfor denne rammen for 1987.

Dermed skulle en prognose pr. 11.11.87 for 1987 gi:

Redsk.	Fangstkvantum Pr. 31. sept.	Anslag fangstkvantum 1. okt. - 31. des..	Prognose
Not	31,4	2 - 4	33 - 35
Garn	15,7	3 - 6	19 - 22
Trål	19,2	5 - 8	24 - 27
Annet	8,6	1 - 3	9 - 11
Sum	74,9	11 - 21	85 - 95

Avrundet vil en prognose for 1987 gi 85 - 95 tusen tonn. Prognosen

indikerer at det avsatte kvantumet til norsk fiske på 84.000 tonn vil kunne bli overskredet dersom det ikke iverksettes reguleringstiltak.

Fiskeridirektøren ber reguleringsrådet om synspunkter på reguleringstiltak og en eventuell iverksettelse av disse i seifisket nord for 62⁰ N."

Reguleringsrådet tok orienteringen til etterretning.